

Библијске лекције

Поуке из посланица апостола Петра (II)

Св. 100. Бр. 3

Јул – Септембар 2024.

Садржај:

1. Чудесно бекство	5
2. Марљиво пењање на лествама	10
3. Уздизати ближњег у части	15
4. Највиши циљ	20
5. Постарајте се!	26
6. Оснажени у садашњој истини	31
7. Пророчанство за нашу добробит	36
8. Чистота у исквареном времену	41
9. Ценимо небеску светлост	46
10. Утврђивање нашег ума	52
11. Додатно време дато са одређеном сврхом	57
12. Какав народ?	62
13. Истрајност до краја	67

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ

представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формулисана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради ( ) додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и тачнијег читања. Веома је препоручљиво даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела.

Издавач:	Seventh Day Adventist Reform Movement General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA
За Србију:	Унија Реформног Покрета Адвентиста седмог дана Моравска 8 - Неимар 11000 Београд
Тел/Факс:	(011) 2430-947
е-маил:	unita2@EUnet.rs
Internet:	http://www.reformnipokretasd.com
Библијски превод:	Библија: Даничић-Караџић
Превод са енглеског:	Стеван Тодоровић
Одговорни уредник:	Татјана Лукић
Штампа:	Eurodream, Нова Пазова

Предговор

Тежите ли за победом у свом хришћанском животу? Ако је тако, на правом сте месту:

„У својој другој посланици упућеној онима који су заједно с њим примили 'часну веру', апостол Петар је изложио божански план за развој хришћанског карактера.“ – *Дела апостола*, 397.

„Прво поглавље Друге посланице Петрове пуно је поука и одише основним тоном победе. Начин на који се истина приказује у овом поглављу веома је упечатљив и делује готово неодољиво на ум истраживача. Веома је препоручљиво да ове поуке пажљиво проучавамо и да их практично примењујемо у животу.“ – *Коментари библијских текстова*, 838.

Колико је неопходно да развијемо прави хришћански карактер у овом периоду историје, када ћемо ускоро морати да стојимо без Посредника који се залаже за нас у најсветијем одељењу небеске светиње! Имајући ове свечане истине на уму, ученици у Суботној школи широм света фокусираће се на *Поуке из Петрових посланица (II)*.

„Никад није било тако важно као што је то данас да се одрекнемо сами себе и да сваког дана носимо крст. У којој мери смо спремни да се одрекнемо себе и свога 'ја'?" – *9. Сведочанство*, 192.

„Учесници у божанској природи ми можемо постати само избегавајући изопаченост која се у свет увукла кроз пожуду и телесне жеље...

„У Речи Божјој не постоји учење да они који су изабрани безусловно увек остају у милости. У другом поглављу Друге Петрове посланице овај предмет је дат јасно и разговетно...

„Свето Писмо јасно каже да и они који су једном упознали пут живота и радују се у истини, нису поштеђени опасности да се отпаде и изгубе. Стога је неопходно најодлучније свакодневно обраћање Богу.

„Сви они који подржавају учење да они који су у милости једном изабрани, заувек остају у тој милости, раде супротно оном јасном: 'Овако вели Господ' ...

„Они који су истински обраћени, крштењем се сахрањују с Христом као што је Он био положен у гроб, а из воденог гроба устају као што је Он васкрснуо из гроба, да би живели новим животом. Савесним и оданим покоравањем истини, они свој позив и свој избор утврђују.“ – *Коментари библијских текстова*, 731.

„Гледајући на (Христа) и подражавајући Његов живот, ми се преображавамо у Његово обличје. Славу неба која обасјава наш живот ми преносимо и на друге. Са престола милости ми тражимо и добијамо помоћ неопходну да заиста можемо и да живимо тако. То је истинско посвећење, и зар смртник може да пожели нешто узвишеније него да с Христом буде повезан тако као што је лоза спојена с чокотом?" – *5. Сведочанство*, 285. Амин!

Одсек Генералне Конференције за Суботну школу

Дар прве суботе за цркву, школу и службене просторије у Либерии

Понекад помињана као последња гранична област Африке, Либериија је тропска држава пуна прашума која се налази на западној обали афричког континента, а граничи се са Сијера Леонеом, Обалом Слоноваче, Гвинејом и Атлантским океаном. Од преко 8 милиона становника, 85,3% исповеда хришћанску веру (првенствено су то протестанти, укључујући и Адвентисте седмог дана), 12,6% становника исповеда ислам, 1,5% је не-религиозно а 0,6% припада племенским религијама.

Као најстарија република у Африци, Либериија и даље покушава да се опорави од разорног четрнаестогодишњег грађанског рата (1989-2003) који је уништио структуру ове државе, која се сматра једном од десет најсиромашнијих земаља на свету. Пољопривреда је била десеткована, а инфраструктура и индустрија су остављене у рушевинама.

Усред потешкоћа, 2011. године, браћа у Либериији упознала су доктрине Реформног покрета Адвентиста седмог дана преко интернет странице Генералне конференције РПАСД, www.sdarm.org, а дело је овде организовано 2012. године. Оно се тада проширило са главног града, Монровије, на три од 15 држава Либериије.

Иако је грађанска криза завршена, ожиљци тих рана и даље су видљиви широм земље. Економија је сломљена, а посао је често врло тешко пронаћи ако се не приклоните одређеној политичкој партији. Околности су веома тешке, али наша вера не посустаје.

Како бисмо даље развили дело у Либериији, потребно је одмах изградити централу и молитвени дом; такође, треба да унапредимо и наше медицинско-мисионске активности. Неопходно је обезбедити и основну школу за нашу децу која су суочена са проблемима јер морају да пропуштају испите и додатне часове који се одржавају суботом.

2019. године, један (сада већ покојни) брат великодушно нам је поконио земљиште за изградњу школе, санаторијума и службених просторија. Циљ нам је да почнемо са градњом цркве и осталим важним пројектима. Благословени поседовањем земљишта од једног хектара у Њанфорли (фарма Колинс) на југу округа Бонг, као и земљишта од отприлике четврт хектара у Монровији.

У светлости ових потреба, љубазно молимо сву браћу и сестре широм света да нам помогну даровима прве суботе и омогуће нам да остваримо циљеве потребне за напредак Господњег дела у Либериији. Унапред вам захваљујемо!

Ваша браћа и сестре из Либериије

Чудесно бекство

„Кроз које се нама дароваше часна и превелика обећања, да њих ради имате део у Божјој природи, ако утечете од телесних жеља овог света.“ – 2. Петрова 1:4.

„О, кад би они којима толико недостаје духовности могли схватити да се вечни живот може дати само онима који постану судеоници у божанској природи, онима који избегну поквареност која у свету постоји због телесних жеља!“ – 9. Сведочанство, 160.

Предлажемо да прочитате: 5. Сведочанство, 691-699;

Мисли са Горе блаженства, 97-99.

Недеља

30. јун

1. ПОСЛАНИЦА УПУЋЕНА СА СВРХОМ

а. Коме је и зашто упућена ова посланица и на који начин је то омогућено? 2. Петрова 1:1.

„Како је ово важна и величанствена тема за размишљање – правда Божја и праведност нашег Спаситеља Исуса Христа. Размишљање о Христу и Његовој правди не оставља у души никаквог места за самоправедност и за уздизање сопственог 'ја'. У постепеном али непрекидном напредовању у познавању Христа Исуса, како је приказано у овом поглављу, нема никаквог застоја.“ – Коментари библијских текстова, 838.

б. Док искрено и усрдно тражимо Бога у Његовој Речи, који благослови обилно теку у наша срца? 2. Петрова 1:2.

„Док човек у тежњи за божанском природом ради на плану додавања, додајући у усавршавању хришћанског карактера благодат за благодаћу, Бог ради на плану умножавања. У Његовој Речи читамо обећање: 'Благодат и мир да вам се умножи познавањем Бога и Христа Исуса Господа нашега.'“ – 6. Сведочанство, 139.

2. БЛАГОСЛОВ ПОЗНАВАЊА БОГА

а. Која блажена нада долази свакоме од нас, нарочито добро-дошла у тешким временима? Јеремија 24:7; Јов 22:21-23,29.

„Нека сазнање да је Христос наша праведност стално поткрепљује и јача нашу наду. На том темељу нека се гради наша вера, јер тај темељ остаје заувек. Уместо размишљања о сотонином мрачном деловању и страховању од његове силе, отворимо своје срце за примање Христове светлости и ту светлост преносимо свету, објављујући да је Он изнад свих сотониних сила и да својом моћном руком може одржати све који се поуздају од Њега.“ – 5. Свед., 695.

б. Који ће бити резултат све дубљег упознавања Исуса? Осија 13:4; Ефесцима 3:17-19.

„Ограничена схватања која многи имају о Христовом узвишеном карактеру и Његовој мисији сужавају њихово верско искуство и знатно успоравају њихово напредовање у богоугодном животу. Лична побожност међу припадницима нашег народа у знатном је опадању. Много је формализма, много механичког понављања уобичајених фраза и религије само на речима; али у наше духовно искуство треба да се унесе нешто дубље и постојаније.“ – 5. Сведочанство, 696.

„Христос каже: 'Јер сам Отац има љубав к вама.' Ако је ваша вера усредсређена у Богу преко Христа она ће се показати као 'тврд и поуздан ленгер душе, који улази иза најдаље завесе, где Исус уђе унапред за нас.' Истина је да нас у животу очекују разочарања и невоље; али све то, било мало или велико, треба да препустимо Богу. Њега неће збунити многострукост наших жалби и невоља, нити ће Му терет свега што нас тишти и мучи бити претежак. Он будно бдије над сваком породицом и брине о сваком појединцу; Он нас не заборавља ни у нашим пословним бригама и било каквом јаду наше душе; Он запажа сваку сузу и саосећа с нама у нашим слабостима. Све тешкоће, искушења и невоље које нас овде сналазе допуштене су да би се оствариле Његове намере у љубави и доброти према нама, 'да постанемо судеоници у Његовој светости', а тако и саучесници у пунини радости коју пружа Његово присуство.

„Бог света овог ослепи разуме неверника, да им не засветли видело јеванђеља славе Исуса Христа, који је обличје Бога, који се не види.' Али Библија нам најснажнијим речима предочава колико је битно стицање правог сазнања о Богу.“ – 5. Сведочанство, 695.

3. ТРАЖЕЊЕ И НАЛАЖЕЊЕ

а. Опиши стање данашњег света. 1. Јованова 5:19. Упркос томе, колико нам је Бог дао у својој Речи? 2. Петрова 1:3.

„Сотона непрекидно изналази нове методе да мисли људи закупи нечим што ће их спречити да стекну право знање о Богу. Он настоји да њихове мисли задржи на ономе што само замагљује разумевање и слаби душу. Ми се налазимо у свету препуном греха и изопачености, окружени утицајима који имају за циљ да заведу и обесхрабре Христове следбенике. Спаситељ је рекао: 'И што ће се безакоње умножити, охладнеће љубав многих.' Многи свој поглед усредсређују на страшно безакоње које постоји свуда око њих, на отпадништво и слабости којима су окружени са свих страна и говоре само о томе све док им жалост и сумња потпуно не обузму душу. Највећу пажњу они обраћају на лукаво деловање архиобмањивача и задржавају се на обесхрабрујућим појединостима из свог животног искуства, док при том губе из вида силу свог небеског Оца и Његову љубав која се ни са чим не може упоредити. Они чине управо оно што им сотона са задовољством подмеће. Приписивати непријатељу сваке правде тако велику моћ, а у исто време тако мало мислити о Божјој љубави и Његовој сили, веома је погрешно. Морамо говорити о Христовој величанствености и о Његовој моћи. Ми смо потпуно немоћни да се сами ослободимо из сотониних канџи; али Бог је омогућио излаз из тога и стално нам указује на тај пут. Син Највишега надмоћно се бори за наше спасење и захваљујући Њему 'који нас толико љуби', можемо постати 'више него победници.'“ – 5. Сведочанство, 694.

б. На који начин је духовна победа директно повезана са усрдном тежњом за дубљим познавањем Бога? Приче 9:10; 15:14 (први део).

„Знање о Богу представља темељ сваког правог васпитања и сваке истинске службе и сигурну заштиту од искушења. Само на овај начин можемо по карактеру постати слични Њему.

„Ово знање је неопходно свима који раде на оплемењивању својих ближњих. Преображај карактера, чистота живљења, ефикасност у служби, приврженост истинским начелима – све ово зависи од правог познања Бога. Ово знање представља битну припрему и за овај и за будући живот.“ – *Здравље и срећа*, 363.

4. ПРЕВЕЛИКА И ДРАГОЦЕНА ОБЕЋАЊА

а. Чему нажалост можда не придајемо довољно значаја у свом животу? 2. Петрова 1:4.

„Ако желимо избећи тешка и непријатна искуства, морамо свесрдно и без одлагања градити спасење своје са страхом и дрхтањем. Има многих који не пружају очигледне доказе да су верни завету учињеном приликом крштења. Формализам, тежња за почастима у свету, гордост и самољубље ослабили су њихову ревност. Њихова свест се повремено буди, али они не падају на Стену – Христа Исуса. Они не прилазе Богу сломљеног срца у покајању и признању. Они који у срцу осете деловање истинског обраћења, откриваће у свом животу плодове Духа.“ – 9. Сведочанство, 160.

„Кад се чврсто ослоњемо на Христа, тада имамо власт и силу коју нам ниједно људско биће не може одузети. Због чега је то тако? – Због тога што смо судеоници у божанској природи, што смо избегли поквареност која влада у свету због телесних жеља, – учесници у природи Онога који је дошао на ову земљу обучен у људску природу, да би постао поглавар људског рода и изградио карактер без иједне мрље греха.

„Зашто су многи међу нама тако слаби и неделотворни? Зато што упиремо поглед само у себе, што проучавамо властиту нарав, што се трудимо да начинимо места себи, својој личности и својим особинама, уместо да проучавамо Христа и Његов карактер.“ – 9. Сведочанство, 193.

б. До које промене у нама долази када се заиста чврсто ухватимо ових обећања? Римљанима 3:31; 8:14.

„Као хришћани, ми смо обећали да ћемо препознати и испунити своје одговорности, да ћемо свету показати своју блиску повезаност са Богом. На тај начин, побожним речима и делима својих ученика, Христос ће бити откривен.

„Бог од нас захтева савршену послушност Његовом закону – изразу Његовог карактера... Закон је одјек Божјег гласа који нам говори: Светији, да, још светији. Тежите за пунином Христове благодати; да, будите гладни и жедни правде. Обећање гласи: 'Напунићете се.' Нека ваше срце буде испуњено снажном жељом за том правдом, чије дело Божја Реч назива миром, а оно што ће учинити биће покој и безбрижност довека.

„Наша је предност да будемо судеоници у божанској праведности, утекавши од искварености која је дошла на свет преко телесних жеља.“ – Bible Training School, February 1, 1904.

5. ЧУДЕСНО ОДВОЈЕНИ

а. Објасни Божју вољу за свако дете људског рода. Јован 17:17; Псалам 119:151.

„Бог од нас захтева да будемо слични Његовом облицију. Светост је одсјај сјајних зрака Његове славе у Његовом народу. Међутим, да бисмо могли да сјајимо том славом, морамо сарађивати са Богом. Срце и ум морају бити празни од свега што наводи на зло. Морамо читати и проучавати Божју Реч са усрдном жељом да из ње добијемо духовну снагу. Морамо се хранити небеским хлебом и пробављати га, како би постао део нашег живота. На тај начин добијамо вечни живот. Тада бива услишена Спаситељева молитва: ’Освети их истином својом; Реч је Твоја истина.’

„Анђели не могу да заузму наше место; међутим, они су спремни да са нама сарађују у делу привођења душа Христу; они нас подстичу да радимо заједно са њима.“ – *Bible Training School, February 1, 1904.*

„Бог јасно тражи од нас да будемо савршени; и зато што Он то захтева, Он нам је и омогућио да будемо учесници у божанској природи. Само на тај начин можемо остварити успех у настојању да задобијемо вечни живот. Силу за то даје нам Христос.“ – *Bible Training School, February 1, 1904.*

б. Који позив нам Бог упућује управо сада? 2. Кор. 6:15-18; 7:1.

„Творац свемира обраћа ти се као Отац пун љубави. Ако се у својим наклоностима будеш одвојио од света, ако не будеш дозволио да те он укаља, ако се спасеш покварености света у коју је овај запао услед телесних жеља, Бог ће бити твој Отац, примиће те у своју породицу и ти ћеш постати Његов наследник. Уместо овог света, уколико будеш живео у послушности, Он ће ти дати царство небеско, блаженство и вечни живот.“ – *2. Сведочанство, 44.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Одакле долази снажнија вера?
2. Шта можда пропуштам да у довољној мери ценим по питању Божје љубави према мени?
3. На који начин данашња ’дрвета познања добра и зла’ одвраћају моју пажњу?
4. Шта ће се догодити ако сам чврсто утемељен у Христу, као никада раније?
5. Према овој лекцији, на који начин мој карактер пун мана може постати савршен?

Марљиво пењање на лествама

„И на само ово окрените све старање своје да покажете у вери својој добродетель, а у добродетели разум, а у разуму уздржање, а у уздржању трпљење, а у трпљењу побожност.“ – 2. Петрова 1:5,6.

„Петар нам овде приказује лествице правог посвећења, чија основа почива на земљи, док горња пречка досеже до престола Бесконачнога. На врх лествице не можемо се попети само једним кораком. Морамо се пењати пречку по пречку. Постоји опасност да у овој борби постанемо ошамућени, малаксали, па чак и да паднемо, уколико свој поглед не управимо навише, гледајући на Исуса, Зачетника и Свршитеља наше вере.“ – *The Review and Herald, December 1, 1885.*

Предлажемо да прочитате: *Здравље и срећа, 444-449.*

Недеља

7. јул

2. СУШТИНСКИ ВАЖНА ХРИШЋАНСКА ОСОБИНА

а. Који корак следи након марљиве изградње наше вере? 2. Петрова 1:5 (први део).

„Кад смо примили веру јеванђеља, прва нам је дужност да својој вери додамо врлину чистих начела и да на тај начин свој ум и срце очистимо за пријем истинског знања.“ – 1. Сведочанство, 494.

„Бити увек на опрезу и одупрети се злу представља непрекидну борбу; али се исплати задобијати победу за победом над самим собом и над силама зла...“

„Без чисте, неукаљане врлине, нико се не може уздићи до часних висина. Међутим, племените тежње и љубав према праведности се не наслеђују. Карактер се не може купити; он се мора изградити усрдним напорима да се одупремо искушењу. Изградња исправног карактера је дело целог живота; то је резултат дубоког размишљања у молитви уједињеног са узвишеним циљем. Врлина карактера коју поседујете мора бити последица ваших сопствених напора. Пријатељи вас могу охрабривати, али не могу извршити ово дело уместо вас. Жеље, уздисања и сањарење вас никад неће учинити великим или добрим. Морате се пењати. Запрегните бедра свога ума и пођите на рад свом снагом ваше воље.“ – *Fundamentals of Christian Education, 87.*

2. ЗНАЊЕ НЕОПХОДНО ЗА СПАСЕЊЕ

а. Опиши врсту знања које смо позвани да стекнемо док се пењемо Петровим лествама. 2. Петр. 1:5 (посл. део); Јован 17:3.

„Апостол показује верницима лествице хришћанског савршенства, чија свака степеница представља напредак у познавању Бога и на којима, приликом успона, ниједног тренутка не сме доћи до застоја...

„Први задатак верника који је примио веру јеванђеља је у томе да постојећим цртама свог карактера дода врлину и да тиме очисти своје срце и припреми дух за примање знања о Богу. То сазнање је основ сваког истинског васпитања и сваке праве службе. То представља једину праву одбрану против искушења и само то може човека учинити сличним Богу по карактеру. Познавањем Бога и Сина Његовог Исуса Христа вернику се дају све божанствене силе 'које требају к животу и побожности.' Ниједан добар дар се не ускраћује ономе ко искрено жели да стекне правду Божју.“ – *The Review and Herald, September 19, 1912.*

„Ми се морамо учити од Христа. Морамо знати шта је Он за оне који су откупљени Његовом крвљу. Морамо схватити да вером у Њега стичемо преимућство да постанемо судеоници у божанској природи и да на тај начин можемо избећи поквареност која је исход похоте и попуштања телесним жељама. Онда ћемо се очистити од сваког греха, од свих карактерних недостатака и мана. Нећемо осећати потребу да подупиремо ниједну склоност ка греху...

„Као судеоници у божанској природи, одбацићемо све урођене и стечене склоности ка злу и постати жива сила на добро. Учећи се стално од божанског Учитеља, учествујући свакодневно у Његовој природи, ми сарађујемо с Богом у савладавању искушења која нам сотона стално подмеће. Бог ради, и човек ради; и на тај начин човек постаје једно са Христом као што је Христос једно са Оцем.“ – *Коментари библијских текстова, 839.*

в. Наведи другу врсту знања које је потребно за хришћански напредак. Псалам 77:6; 2. Коринћанима 13:5.

„Морамо увидети своје сиромаштво и своје потребе да би нам Христос пружио помоћ. Морамо истински познавати сами себе. Христос може спасити само оног ко је свестан да је грешник. Само ако увидимо своју потпуну беспомоћност и ако се одрекнемо самоуверености, можемо се ослонити на божанску силу.“ – 8. *Сведочанство, 341.*

3. УМЕСТОГУБИТКА КОНТРОЛЕ - САМОКОНТРОЛА

а. О којој теми размишљају надахнути учитељи јеванђеља? Дела 24:24,25; Филиплјанима 4:5.

„Око сат и по сам говорила људима о Петровим лествицама посвећења које се састоје од осам пречки. Наглашавала сам значај умерености, истицала колико је важно да родитељи своју децу уче самоодрицању и самоконтроли, као и да не повлађују апетиту и укусу и тиме слабе умне, моралне и физичке снаге.

„Поуке о самосавлађивању и самоконтроли треба пружити васпитањем у детињству и младости. Апетит треба обуздати и васпитати и овај одговоран задатак почива на родитељима. У прошлим нараштајима, омладина је била показатељ општег стања у друштву.

„Да су родитељи извршили своју дужност износећи на трпезу здраву храну, одбацујући надражујуће и стимулишуће намирнице, и да су истовремено поучавали своју децу самосавлађивању и васпитавали њихов карактер у циљу развијања њихове моралне снаге, ми сада не бисмо морали да се боримо против звери неумерености. Након што се формирају навике попуштања апетиту, које временом све више јачају, колико ће тешко бити онима који у младости нису адекватно обучени да раскину са својим лошим навикама, науче се уздржању и контролисању свог нездравог апетита! Колико је тешко поучити их и помоћи им да схвате потребу хришћанске умерености када већ постану зрели људи! Са поукама о умерености треба почети још док је дете у колевци.“ – *The Review and Herald, May 11, 1876.*

б. Који је следећи степен на лествици – и зашто? 2. Петрова 1:6 (први део).

„Господ ниједном човеку не допушта да крши законе свог бића. Међутим, попуштањем сотониним искушењима да се преда неумерености, човек своје узвишене способности потчињава животињском апетиту и страстима и када они завладају бићем, човек створен мало мањим од анђела, са особинама које је могао на најузвишенији начин да оплемени, предаје се под власт сотоне. Непријатељ лако допире до оних који су робови апетита. Кроз неумереност неки жртвују половину, а неки две трећине својих физичких, умних и моралних способности. Они који желе да имају бистар ум како би препознали сотонине преваре морају своје телесне жеље потчинити разуму и савести. Морал и енергично деловање узвишених сила ума од суштинске су важности за усавршавање хришћанског карактера.“ – *The Health Reformer, March 1, 1878.*

4. СТРПЉЕЊЕ ЈЕ НЕМОГУЋЕ БЕЗ УМЕРЕНОСТИ

a. На који начин нас умереност води ка следећој суштински важној особини на лествицама? 2. Петрова 1:6 (средњи део); Лука 21:19.

„Свака навика или обичај који слабе снагу живаца и мозга или умањују телесне снаге, спречавају развој врлине која долази одмах после неумерености, а то је стрпљење...

„Човек који је неумерен, који користи надражујућа средства – пиво, вино, јака пића, чај и кафу, опијум, дуван или било шта слично што штети здрављу – не може бити стрпљив човек. Из тог разлога је умереност степен на који морамо закорачити пре него што му додамо врлину стрпљења. У исхрани, у одевању, у послу, у слободно време, у здравом вежбању, морамо се водити знањем које смо дужни да стекнемо, како бисмо усрдним напорима успоставили здрав однос према животу и здрављу.“ – *Our High Calling*, 69.

b. На који начин нам умереност помаже у развијању стрпљења – и зашто су обе особине толико важне у овим последњим данима овоземаљске историје? Откривење 14:12.

„Злоупотреба желуца и попуштање апетиту најчешћи су узроци непријатељских расправа у Заједници. Они који су неумерени и неразумни у јелу и раду, неразумни су и у својим речима и поступцима. Неумерен човек не може бити стрпљив. Неумерени нису само они који пију алкохолна пића. Неумереност у јелу која представља грех, пречести и преобилни оброци, узимање сувише богате и нездраве хране, омета здраво функционисање органа за варење, неповољно утиче на мозак, изопачује расуђивање и човек постаје неспособан да разумно, трезвено и здраво мисли и ради. И управо то представља извориште сталних тешкоћа и расправа у Заједници. Стога припадници Божјег народа, да би били угодни Њему, прослављајући Га и телом и душом, морају се ревносно супротставити задовољавању апетита, трудећи се да у свему буду умерени. Онда ће бити у стању да схвате истину у свој њеној лепоти и јасноћи, да живе по њој и да својим разборитим, мудрим и доследним животом не дају непријатељима наше вере никакву прилику да нападају и руже истину.“ – *1. Сведочанство*, 552, 553.

5. ДИВАН РЕЗУЛТАТ СТРПЉЕЊА

а. Шта се упражњавањем стрпљења развија у нама? 2. Петрова 1:6 (последњи део).

„Нестрпљење доноси раздор, оптужбе и патњу; али стрпљење улива мелем мира и љубави у искуства домаћег живота. Када будемо испољавали драгоцену врлину стрпљења према другима, они ће нам узвратити истим духом и ми ћемо сакупљати заједно са Христом. Стрпљење ће тежити за јединством у Заједници, у породици и у друштву. Ова благодат мора бити уткана у наш живот. Сви треба да се попну на овај степен хришћанског напредовања и да вери, врлини и умерености додају благодат стрпљења.

„А у стрпљењу, побожност.’ Побожност је плод хришћанског карактера. Ако будемо пребивали у Чокоту, донећемо родове Духа. Живот Чокота огледаће се и у гранама. Ако желимо да донесемо род побожности, морамо имати блиску и присну везу са небом. Исус мора бити гост у нашим домовима, члан нашег домаћинства, ако желимо да се у нама одражава Његов лик, како бисмо доказали да смо синови и кћери Највишега. Побожност је дивна врлина у дому. Ако Господ борави међу нама, ми ћемо осећати да смо чланови Христове небеске породице. Схватићемо да нас анђели посматрају и наше понашање биће љубазно и стрпљиво. Негујући врлину љубазности и побожности, ми ћемо постати подесни за улазак у небеске дворе. Наши разговори биће свети, а наше мисли управљене према ономе што је небеско.

„Енох је ходао са Богом. Он је поштовао Бога у свакој сфери свог живота. И код куће и док је био заокупљен послом, он се питао: ’Да ли Бог ово може да прихвати?’ Сећајући се Бога и слушајући Његов савет, његов карактер био је преображен, он је постао сличан Богу. Његови путеви били су угодни Богу.“ – *The Review and Herald, February 21, 1888.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто морам да негујем активне и пасивне хришћанске врлине?
2. Како могу боље да упознам Бога – и зашто је то толико значајно управо сад?
3. У којим сферама живота морам да испољим више стрпљења?
4. Зашто је стрпљење толико значајно у друштву које постаје све више непријатељско и агресивно?
5. Где и како се испољава таква побожност какву нам је показао Енох?

Уздизати ближњег у части

„Братском љубављу будите један к другом љубазни. Чашћу један другог већег чините.“ – Римљанима 12:10.

„Мораш се привикавати да друге цениш више него себе. Буди мање задовољан самим собом, мање самопоуздан; развијај у себи хришћанске врлине: стрпљење, дуго подношење и братску љубав.“ – 4. Сведочанство, 127.

Предлажемо да прочитате: 5. Сведочанство, 155-164.

Недеља

14. јул

1. ЉУБАЗНОСТ

а. Шта мора да се испољи као природна последица истинске повезаности са Богом? 2. Петр. 1:7 (први део); Марко 12:28-31.

„Подижите заставу, подижите је *све више и више*. Укажите људима на двадесето поглавље Друге књиге Мојсијеве у којем је записан закон Божји. Прве четири заповести указују нам на дужност према Творцу. Ко није веран Богу, не може бити веран ни свом ближњем. Онај ко љуби Бога изнад свега, љубиће и свог ближњег као самог себе. Охолост се уздиже до таштине, наводећи људско биће да себе сматра богом. Јеванђеље Христово посвећује душу и уништава самољубље.“ – 9. Сведочанство, 218, 219.

„Нико не може љубити Христа, а не љубити Његову децу. Када смо уједињени с Христом, попримамо Христов начин размишљања. Чистоћа и љубав блистају из карактера, а кротост и истина управљају животом. Чак се и сам израз лица мења. Христос који борави у души исијава силу која мења, то спољашње обличје сведочи у корист мира и истине који владају изнутра. Упијамо Христову љубав, као што лозе добијају храну од чокота. Ако смо накалемљени на Христа, ако смо се влакно по влакно ујединили са Живим Чокотом, пружићемо доказе у корист тога тако што ћемо доносити обиље живих родова. Ако смо повезани са Светлом, бићемо проводници светлости и својим речима и делима одсјајивати ту светлост у свету.“ – *Одабране поруке 1*, 322.

2. ЉУБАЗНОСТ ИЗ СРЦА

а. На који начин је братска љубазност уско повезана са истинском вером у Бога, а представља и добро сведочанство за Христа? 1. Јованова 4:20,21; Јаков 3:17.

„Нама се саветује да побожности додамо братску љубазност. О, колико нам је потребно да начинимо овај корак, да додамо ову особину свом карактеру! У многим нашим домовима испољава се груб, борбени дух. Критизерске речи и нељубазна дела представљају увреду за Бога. Диктаторске наредбе и охоло, заповедничко понашање небо не прихвата. Разлог што постоји толико размимоилажења међу браћом је тај што нису успели да свом карактеру додају братску љубазност. Требало би да према својим ближњима гајимо онакву љубав какву је Христос показао према нама. Господ процењује човека према његовој правој вредности. Ако је он нељубазан у земаљском дому, неће бити подесан ни за небеске станове. Ако инсистира да увек буде по његовом, не водећи рачуна да ће тиме можда некога ожалостити, он ни на небу неће бити задовољан, осим ако не буде могао и тамо да влада. Христова љубав мора да управља нашим срцем, а Божји мир ће тада испунити наш дом. Тражите Бога понизног и скрушеног духа и бићете омекшани саосећањем према својој браћи.“ – *The Review and Herald, February 21, 1888.*

б. Наведи основни корак у неговању братске љубазности. Матеј 6:12,14,15; Ефесцима 4:32.

„Тражимо од Бога да према нама буде милостив у оној мери у којој смо ми милостиви према другима. Христос у продужетку наглашава да ће Господ по овом правилу и поступити с нама: 'Јер ако опраштате људима грехе њихове, опростиће и вама Отац ваш небески. Ако ли не опраштате људима грехе њихове, ни Отац ваш неће опростити вама грехе ваше.' Чудесни услови! Али како је мало оних који их разумеју и стварно прихватају! Један од најчешћих греха са најпогубнијим последицама је неспремност на праштање. Колико је њих који у свом срцу гаје непријатељско осећање, мржњу и освету чак и док клече пред Богом тражећи да им опрости као што они праштају. Они свакако не схватају смисао и значење ове молитве, иначе се не би уопште усудили да је изговоре. Сваког дана и сваког часа ми зависимо од Божје милости и Његовог опроштаја; с каквим правом онда можемо носити у срцу огорченост и злобу према својим ближњима који су грешници као што смо и сами? Кад би се хришћани у својим свакодневним међусобним односима руководили начелом ове молитве, до какве би благотворне промене дошло и у Заједници и у свету! То би било најубедљивије сведочанство о истинитости библијске религије.“ – 5. *Сведочанство, 157, 158.*

3. САВЛАДАВАЊЕ ПРЕПРЕКА НА ПУТУ КА БРАТ-СКОЈ ЉУБАЗНОСТИ

а. Опиши ширину и дубину истинске братске љубазности. Римљанима 12:9,10; Филиплјанима 2:3.

„Павле жели да ми уочимо и правимо разлику између чисте и несебичне љубави, покренуте духом Христовим, и безвредног и варљивог претварања којег толико има у свету. Та лажна и варљива такозвана љубав заводи многе. Такви обично желе да избришу разлику између исправног и погрешног, испољавајући сагласност са преступником, уместо да му савесно укажу на његове грешке и заблуде. Такво поступање никада не проистиче из правог пријатељства. Дух који то покреће борави само у телесном, непрепорођеном срцу; док се хришћанин, који увек треба да буде благ и саосећајан, никада не може сложити са грехом нити подржавати преступника. Он са гнушањем одбацује зло, а свим срцем приања уз оно што је добро, чак и кад због тога мора да жртвује лично пријатељство са непобожњима. Дух Христов нас наводи да мрзимо грех, иако треба да будемо спремни на сваку жртву да бисмо спасли грешника.“ – 5. Сведочанство, 158, 159.

б. Шта често представља препреку братској љубазности и како можемо бити избављени из те замке? Лука 6:45; Јевр. 12:15.

„Често се чују разни наговештаји па чак и оштре критике на рачун других, али у исто време управо ти који износе такве наговештаје и критике слепи су према сопственим недостацима.“ – 4. Сведочанство, 209.

„Опадање је двоструко проклетство које самог говорника погађа теже него оне који га слушају. Ко сеје семе раздора и свађе, жање смртоносне последице истог у својој сопственој души. Како је бедан сваки онај који потказује, сумњичи друге и увек наслућује зло!...“

„Грех опадања почиње са гајењем злих мисли. Лукавство је преварно и прљаво у свим својим облицима. Толеранцијом једне нечисте мисли и неговањем само једне несвете жеље душа бива затрована а њена честитост компромитована... Ако желимо да се не упуштамо у грех, онда се морамо клонити и самог његовог почетка. Свака емоција и жеља морају се потчинити гласу разума и савести. Сваку несвету мисао морамо одмах одагнати. Молитва је ваше уточиште, следбеници Христови! Молите се у вери и свим срцем. Сотона будно чека да би вас ухватио у своју замку. Да бисте избегли његова лукавства и обмане морате стално тражити помоћ од Бога.“ – 5. Сведочанство, 163, 164..

4. СИГУРАН ДОКАЗ СЛЕДБЕНИШТВА

а. Док се љубав многих хлади, које библијско начело се често заборавља? Титу 3:2. Шта ће се догодити ако се буде поштовало то начело? Јован 13:35.

„Ако опадач браће нађе приступ срцу једног од тих људи (који су исте вере) и почне да контролише његов ум и машту, то ће изазвати љубомору, сумњу и завист и онај који је мислио да је сигуран у искреност, љубав и пријатељство свог брата увидеће да се сумња и у њега и у његове побуде. Лажни брат заборавља личне слабости, заборавља да не треба да мисли и говори зло, да не би обешчистио Бога и ранио Христа у личности Његових светих, па се о сваком стварном или замишљеном недостатку без милости коментарише, а карактер брата приказује сумњивим и мрачним.

„Постоји издаја светог поверења. Ствари изговорене са пуним братским поверењем понављају се пред другима и погрешно тумаче; свака реч, сваки поступак, како год био добронамеран и безазлен, помно се испитује и излаже хладној, злобној критици оних који су сматрани сувише племенитима, сувише поштенима, да би злоупотребили пријатељство и братско поверење. Пошто су срца неприступачна за милост, разумевање и Божју љубав, неминовно се открива хладан, подругљив, презрив дух, који сотона показује према својим жртвама.

„Тако се поступало и са Спаситељем света, и ми ћемо бити изложени утицају истог духа пакости и злобе. Дошло је време кад са сигурношћу не можемо имати поверење ни у брата ни у пријатеља.

„Као што су уходе шпијунски вребале Христа како би Га у нечему ухватиле, тако они сада прате нас. Ако сотони пође за руком да такозване вернике употреби да оптужују своју браћу, он је веома задовољан. Они који тако раде служе њему управо као и Јуда кад је издао Христа, иако они тога можда нису ни свесни.“ – *The Review and Herald, June 3, 1884.*

„Ако је један брат учинио јавни грех, не дошаптавај то другима, већ с љубављу према души свога брата и срцем пуним саосећања и милости укажи заблуделом на његов грех, а затим препусти то њему и Господу. Тиме си извршио своју дужност. Није твоје да изричеш пресуду.

„Направити сплетку да се један брат обузда, осуди и задржи под осудом, постало је исувише лако. Постоји извесно ревновање за Бога, али не по разуму. Кад би свако настојао да све буде како треба прво у његовом срцу, сведочанство верника када се састану долазило би из дубине душе и то би повољно утицало на оне који још нису прихватили истину. Такво испољавање Духа Божјег говорило би њиховом срцу да сте заиста деца Божја.“ – *1. Сведочанство, 154.*

5. СВЕ ДО КРАЈА

а. Који апел је упућен цркви све до краја времена? Јевр. 13:1.

„Љубав и добра воља које према својим пријатељима испољавамо само онда када они одобравају наше поступке, немају стварне вредности, јер је то природно и срцу које није препорођено. Они који тврде да су деца Божја и да ходе у светлости не треба да се осећају увређенима и да се љуте кад им нешто препречи пут.

„Ти волиш истину и залажеш се за њено ширење. Наћи ћеш се у различитим околностима да би се твоја оданост истини прокушала и проверила. Ако си спреман да се потчиниш неопходној дисциплини, моћи ћеш да развијеш прави хришћански карактер. У питању су твоји животни интереси. Оно што ти је најпотребније, то су истинска светост и дух самопожртвовања. Можемо стећи сва могућа знања о истини и читати њене најскривеније тајне, па чак и тело своје дати да се сажеже ради ње, па ипак, ако нам недостају љубав и милосрђе, бићемо 'као звоно које звони, или прапорац који звечи'...

„Како мало знаш о душевним патњама и искушењима оних несрећника који су у недостатку одлучности и моралне снаге оковани ланцима таме! Потруди се да разумеш слабости других. Помажи онима којима је помоћ неопходна, распни своје 'ја' и предај своје срце у потпуности Исусу, како би начела истине могао заиста да примењујеш у свом свакодневном животу. Тада ћеш, као никад до сада, бити прави благослов за Заједницу и за све са којима долазиш у контакт.“ – 4. Сведочанство, 127.

„Кад би наша браћа и сестре настојали да буду прави мисионари за Бога, да посећују болесне и невољне, да се стрпљиво и с љубављу залажу за заблуделе – укратко, кад би се угледали на Спаситеља, који је њихов прави Узор – Заједница би напредовала у сваком погледу.“ – 5. Сведочанство, 163.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Опиши шта други људи могу да примете у понашању особе која љуби Бога.
2. Како могу да негујем снажније осећање братске љубазности у свом срцу?
3. Међу онима које познајем, према коме би требало да испољим већу љубазност?
4. На који начин могу грех називати правим именом, а ипак избегавати оптуживачки дух?
5. Зашто у својим мислима имам склоност да будем груб према неким који су слаби?

Највиши циљ

„А сврх свега тога обуците се у љубав, која је свеза савршенства.“
– Колошанима 3:14.

„Када се посвећени верници окупе, њихови разговори се не односе на несавршеност других, нити имају призив гунђања или жалби, већ се углавном своде на милосрђе и љубав која је свеза савршенства.“ –
1. Сведочанство, 456.

Предлажемо да прочитате: *5. Сведочанство, 143-146, 517-519.*

Недеља

21. јул

1. ИЗНАД И ПРЕКО ПРИРОДНЕ НАКЛОНОСТИ

а. Зашто се љубав спомиње тек после братске љубазности? 2. Петрова 1:7 (последњи део); Римљанима 5:7,8; Јаков 3:17.

„Ми морамо, Христа ради, да љубимо људе. Телесном људском срцу је лако да љуби неколицину изабраника и да им буде наклоњено, али Христос заповеда да љубимо један другога као што је Он нас љубио.“ – *Сведочанство за проповеднике, 130.*

б. Шта Исус повезује са савршенством? Матеј 5:43-48; Лука 6:36; Колошанима 3:14.

„Људи су били задивљени чистотом и моралним достојанством нашег Спаситеља, док су Његова несебична љубав и нежна безазленост освајале њихова срца. Он је био отеловљење савршенства.“ – *Gospel Workers (1892), 73.*

„Не гајимо осећај надмоћи, сматрајући себе бољима од других. Јер ко мисли да стоји нека се чува да не падне. Имаћете мир и спокојство ако потчините своју вољу Христовој. Тада ће Христова љубав управљати вашим срцем.“ – *Порука младима, 38.*

2. ДАР НЕБЕСКОГ ДРЖАЊА

a. Опиши дубину правог хришћанског става према другима. Псалом 101:2; Филибљанима 2:1-4.

„Нагао и напрасит темперамент ће бити ублажен и савладан уљем Христове милости. Осећај опроштења греха ће донети мир који надвисује сваки ум. Ми ћемо се озбиљно трудити да савладамо све што се противи хришћанском савршенству. Нестаће неслоге. Онај који је раније имао обичај да проналази погрешке на другима, видеће много веће погрешке у свом карактеру.“ – *Порука младима, 38.*

b. На који се једино начин горе поменуто држање може наћи у срцу сваког од нас? Филибљанима 2:5-8; 1. Коринћанима 2:16.

„Самољубље уништава наш мир. Док наша себична природа живи у нама, ми смо стално спремни да је бранимо од понижења и увреде; али када смо мртви, и када је наш живот скривен с Христом у Богу, тада нећемо примати к срцу занемаривање и потцењивање. Бићемо глуви за оговарање и слепи за поругу и увреду...

„Христов мир је сталан и трајан. Он не зависи од животних околности, од количине световних добара или броја земаљских пријатеља. Христос је извор живе воде, и срећа која потиче од Њега никада неће изневерити.

„Христова кротост, показана у дому, усрећиће све укућане; она не изазива свађу, не узвраћа љутито, већ стишава раздражени темперамент и зрачи благошћу коју осећају сви који се налазе у кругу њеног утицаја. Сваку земаљску породицу, у којој се негује, она чини делом оне велике небеске породице.

„За нас би било далеко боље да страдамо због лажних оптужби, него да сами себи стварамо муку освећујући се својим непријатељима. Дух мржње и освете потекао је од сотоне и може донети само зло ономе који га гаји. У смерности срца, кротости која је плод пребивања у Христу, крије се тајна благослова. 'Украсава смерне спасавајући их.'“ – *Мисли са Горе благослова, 32, 33.*

3. ПРАВА ЉУБАВ НАСУПРОТ ЛАЖНОЈ

а. Опиши праву љубав коју је Бог спреман да да свима који су спремни да је негују и да је се чврсто држе. Матеј 5:6; 1. Коринћанима 13:4-8.

„Да би Заједница напредовала, њени чланови би морали улагати ревносне напоре у неговању драгоцене биљке која се зове љубав. Указујте јој сву могућу пажњу, како би могла да буја и напредује у вашем срцу. Сваки прави хришћанин треба да покаже у свом животу особине те божанске љубави; да испољава дух стрпљивости и доброте и да буде потпуно слободан од зависти и злобе. Такви својим речима и поступцима никада неће одбијати друге, неће бити неприступачни, хладни и незаинтересовани за потребе других. Они који негују ову драгоцену биљку љубави у свом срцу биће самопожртвовани, не губећи контролу над самим собом чак ни онда када су изазвани. Они неће приписивати другима рђаве побуде и зле намере, него ће дубоко жалити због греха који се нађе у било коме од Христових следбеника.

„Љубав не велича себе, већ је у основи скромна; она човека никад не наводи да се истиче или да испољава охолост. Љубав према Богу и ближњима не открива се у непромишљеним и плаховитим поступцима, нити нас наводи да будемо властољубиви, склони изналагању туђих грешака и диктатори. Љубав никада не подстиче охолост. Срце у којем влада љубав постаје племенито, обазриво и саосећајно према другима, без обзира да ли су нам они драги или не, било да нас поштују или чак злостављају. Љубав је делотворно начело; она нас стално наводи да другима чинимо добро, и тако нас задржава од непромишљених поступака који би нас спречавали у придобијању душа за Христа. Љубав не тражи своје. Она не подстиче људе да траже само личну удобност и да попуштају себи. Поштовање које указујемо своме 'ја' веома често спречава узраст и јачање љубави.“ – 5. Сведочанство, 115, 116.

б. На који начин смо упозорени против лажне љубави? Јаков 2:19; Јуда 11-13.

„Старешина Б деловао је као веома свет човек. Имао је много да каже о љубави. Говорећи о вери, он је рекао: 'Све што треба је да верујемо; тада ће нам Бог дати све што будемо тражили од Њега.' Брат Вајт је одговорио: 'Благослови су обећани под условима.' 'Ако останете у мени и речи моје у вама остану, шта год хоћете иштите, и биће вам' (Јован 15:7). Твоја теорија о вери празна је попут бурета за брашно које је без поклопца и без дна. А у погледу праве љубави, она је веома нежна врлина која никад не одступа са пута библијске истине.“ – *Spiritual Gifts 2, 46, 47.*

4. ЗНАЧАЈНО ПИТАЊЕ

а. Колико је важно да обилујемо свим хришћанским благодетима које су наведене као степеници на Петровим лествама? 2. Петр. 1:8.

„Треба да обилујете у хришћанским врлинама. Посветите Спаситељу своја најбоља и најсветија осећања. Покорите се потпуно Његовој вољи. Он не прима ништа што није потпуно. Не дозволите да вашу истрајност поколебају подсмех и ругања оних који су у власти таштине. Идите за Спаситељем у злу и добру и сматрајте ношење крста Христовог за радост и свету част. Исус вас љуби. Он је умро вас ради. Ако се не одлучите да Му служите свим својим осећањима, нећете моћи да творите светињу у страху Божјем, а на крају ћете чути страшну реч: 'Идите од мене!'“ – 2. Свед., 259.

б. У данашњем свету испуњеном стресом, чему често не посвећујемо довољно пажње? Песма над песмама 2:15.

„Ви сте притиснути великим теретом брига, обавеза и дужности; али уколико је већи притисак а бреме теже, утолико вам је потребнија божанска помоћ. Исус ће бити ваш помагач. Вама је стално потребна светлост живота да би обасјавала вашу животну стазу, и да би њене божанске зраке могли да преносите и на друге. Дело Божје представља савршену целину, јер је савршено у свим својим деловима. Савесно поклањање пажње и оном што свет сматра безначајним сачињава праву лепоту и успех у животу. Мала дела милосрђа, неколико речи љубазности, мали докази самоодрицања, мудро искоришћавање скромних могућности, брижљиво усавршавање малобројних талената – то људе чини великим у очима Божјим. Када верно и савесно извршавате и најситније животне дужности, кад су вам врлине благодати у срцу и множе се, то ће вас учинити савршенима и спремним за свако добро дело.

„Није довољно само бити спреман на финансијско потпомагање дела Божјег. Он тражи да Му безрезервно посветимо све снаге свога бића. Неспремност да Му предате сами себе највећа је грешка у вашем животу. Можда сматрате да је на положају какав је управо ваш веома тешко одржавати присну повезаност са Богом; међутим, ако то преимућство пропустите, ваш рад ће бити десетоструко тежи...

„Бог тражи потпуну посвећеност и савршену оданост и не прима ништа мање од тога. Уколико је ваш положај тежи и одговорнији утолико вам је Исус потребнији.“ – 4. Сведочанство, 518, 519.

5. ОПАСНА ЗАБОРАВНОСТ = СЛЕПИЛО

- а. Шта се дешава ако нам недостаје нека од хришћанских врлина? 2. Петрова 1:9; Откривење 2:4.
-

„Онај ко се не пење лествама напретка и не додаје једну врлину другој 'слеп је и пипа'. Он не увиђа да, ако не начини ове узастопне кораке пењући се пречку по пречку на лествама, растући у милости и познању нашег Господа Исуса Христа, не долази у положај у коме ће га обасјати Божја светлост са врха лестава. Пошто врлини не додаје врлину, заборавља шта Бог тражи од њега, као и чињеницу да опроштај греха треба да прими кроз послушност Божјим захтевима. Он је пред Богом грешник. Ако поседује Христове врлине, он ће их испољавати и умножавати, али ако не доноси плод у добрим делима на славу Богу, он остаје у стању слепила и незнања, попуштања самом себи и греха. Он не види далеко. Његове очи управљене су на земљу, а не на Бога изнад лестава.

„Ова група људи можда поседује земаљска преимућства, али не разуме предности и благослове живота у светлости која светли од Бога, изнад лестава. Они не знају шта доприноси њиховом миру. Они не могу да сагледају прошлост јасним духовним видом, јер не виде ствари онако како их небо види. Некада су уживали у Божјој љубави; покајали су се од својих греха и уврштени су међу слуге Исуса Христа, али су заборавили све завете учињене приликом крштења – све свечане обавезе које су преузели на себе: да теже за славом, чашћу и бесмртности.“ – *Manuscript Releases 19, 350, 351.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто и у каквим ситуацијама упадам у опасност од неправичне пристрасности?
2. Под којим условима мој милосрдан дух слаби?
3. Како можемо разликовати праву и лажну љубав?
4. Које мале, благотворне поступке често занемарујем?
5. Зашто ми и даље недостаје љубави – и зашто је то толико важно?

Дар прве суботе за Одсек за образовање и васпитање при ГК

Васпитање је, попут посвећења, дело које се врши целог живота и значајан је део људског искуства. Ове суботе молимо за вашу подршку како бисмо проширили утицај ове важне црквене активности.

Од својих најранијих година, ми треба да учимо да будемо мисионари. „Сваки прави ученик, чим је наново рођен за Божје царство, постаје Христов сведок.“ – *Жеља векова, 173.* „И често их напомињи синовима својим, и говори о њима кад седиш у кући својој и кад идеш путем, кад лежеш и кад устајеш“ (5. Мојсијева 6:7). И када победа буде осигурана, а греха и грешника више не буде било, дело васпитања ће се наставити.

Сада, као никада раније, наша Заједница мора бити спремна да обезбеди материјал који родитељи могу употребити у циљу успостављања чврстог темеља васпитања своје деце, материјал који ће допринети да и млади могу расти у познању Божје воље, а да одрасли наставе да се обогаћују у њему.

Нажалост, многе васпитне установе одустале су од учења темељних истина и постале центри поучавања о световности. Схватајући колики утицај школа има на њихову децу, многи су затражили материјал који ће им помоћи у васпитавању њихове деце на част и славу Богу.

Из тог разлога, Васпитни одсек ГК сачињава цео наставни план и програм са фокусом на овај циљ. У сарадњи са нашим васпитачима и многим унијама и пољским конференцијама, увелико радимо на припреми овог наставног плана.

Ипак, овај подухват је обимнији од финансија које су нам на располагању. Потребни су нам ваши великодушни дарови како бисмо припремили материјал, превели га и учинили га свима доступним. Ваша подршка омогућиће нам да припремимо материјал највишег квалитета, како би ученици који га користе у нашим школама или школовању од куће били „оспособљени за корисност у овом животу и за службу Богу кроз сву вечност.“ – *Савети за родитеље, учитеље и студенте, 412.*

Јасно нам је да је овај пројекат обиман, али је исто тако и вредан труда. Уз вашу подршку, сачинићемо материјал који ће најмлађе од нас оспособити да ефикасно пренесу свету вест јеванђеља.

Унапред вам хвала и нека Бог благослови дарове и даваоце.

Васпитни одсек Генералне конференције

Постарајте се!

„Зато, браћо, постарајте се још већма да своју службу и избор утврдите; јер чинећи ово нећете погрешити никад.“ – 2. Петрова 1:10.

„Они који су истински обраћени, крштењем се сахрањују с Христом као што је Он био положен у гроб, а из воденог гроба устају као што је Он васкрснуо из гроба, да би живели новим животом. Савесним и оданим покоравањем истини, они свој позив и свој избор утврђују.“ – *Коментари библијских текстова, 731.*

Предлажемо да прочитате: 9. Сведочанство, 192-195, 198-201.

Недеља

28. јул

1. ПОЗИВ НА МАРЉИВОСТ

а. Шта треба да буде најозбиљнији приоритет у нашем хришћанском животу? 2. Петрова 1:10. Зашто ово укључује крст у нашем искуству? Матеј 10:38.

„Бог је одређене карактерне одлике поставио као стандард; и свако ко Христовом благодаћу достигне мерило Његових захтева, имаће изобилан приступ царству славе. Сви који желе да достигну овај стандард карактера мораће да се служе Богом одређеним средствима у том циљу. Ако желиш да наследиш покој који је остављен Божјој деци, мораш постати Његов сарадник. Изабран си да узмеш Христов јарам – да носиш Његово бремене, да уздигнеш Његов крст. Треба марљиво да 'свој избор и службу утврдиш.' Претражи свете списе и видећеш да ниједан Адамов син или кћер нису изабрани да буду спасени у непослушности Божјем закону. Свет одбацује Божји закон и проглашава га неважећим; али хришћани су изабрани за посвећење кроз послушност истини. Они су позвани да носе крст, ако желе да понесу круну.“ – *Fundamentals of Christian Education, 126.*

„Онај ко избегава крст, избегава и награду која је обећана вернима.“ – *Синови и кћери Божје, 246.*

2. БОРБА СА БОГОМ

- а. Док тежимо да савладамо наше карактерне мане – и тиме утврђујемо свој позив и избор – какав пример нам је оставио Исус као Син човечји док је живео на овој земљи? Јевр. 5:7,8.**

„Град је био обавијен тишином, ученици се вратили својим кућама да би се освежили сном, али Исус није спавао. Он је са Маслинске горе упућивао своје Оцу божанске молитве да сачува Његове ученике од злог утицаја на који свакодневно наилазе у свету и да ојача Његову сопствену душу и оснажи Га за дужности и искушења сутрашњег дана. Док су следбеници спавали, њихов божански Учитељ се молио читаву ноћ. Ноћна роса и слана падале су на Његову главу погнуту у молитви. Његов пример треба да послужи свим Његовим следбеницима.

„Вршећи своју дужност, Величанство неба, Исус, често се обраћао Богу у усредној молитви. Он није увек одлазио на Маслинску гору, јер су Његови ученици сазнали за Његово омиљено уточиште и често ишли за Њим. Одлучио се за тишину ноћи, кад Га нико неће узнемиравати. Исус је могао исцељивати болесне и подизати мртве. Он је сам био извор благослова и снаге. Заповедао је чак и бури и олуји, и оне су Му се покоравале. Био је без мана, чист од греха. А ипак се молио, и то често уз болне уздахе и сузе. Молио се за своје ученике и за себе самог, изједначујући се са нашим потребама, слабостима и недостацима који су тако својствени људском роду. Он је био велики молилац, без страсти наше људске, пале природе, али окружен истим слабостима, искушаван у свему као и ми. Исус је преживљавао муке због којих су Му биле потребне помоћ и подршка Његовог Оца.

„Христос је наш узор.“ – 2. Сведочанство, 568, 569.

- б. Објасни резултате оваквог снажног молитвеног живота. Дела 4:13.**

„Исус је живео животом сталног поверења, подржаван сталном заједницом; и Његова служба у небу и на земљи била је без пропуста или колебања.

„Као човек, понизно се обраћао Божјем престолу све док оно што је људско у Њему није било напуњено небеском струјом, која је повезивала људско с божанским. Примивши живот од Бога, давао је живот људима.“ – *Васпитање*, 71, 72.

3. ИСТРАЈНИ У ВЕРИ

а. Шта се догађа сваки пут кад не успемо да одржимо сталну марљивост у утврђивању свог позива и избора? Језекиљ 33:13. Наведи пример.

„Бог је показао своје незадовољство због тога што је Давид имао више жена тако што је на њега послао казне и дозволио да се зло из његовог дома подигне на њега. Страшна несрећа којој је Бог дозволио да снађе Давида, који је због честитости некада био прозван човеком по Божјем срцу, представља доказ долазећим нараштајима да Бог не правда никога ко крши Његове заповести; кривца ће сигурно стићи казна, ма колико он у прошлости био праведан и Богу мио док је у чистоти срца следио Господа. Када праведник одступи од своје праведности и почне да чини зло, његова некадашња праведност неће га спасити гнева праведног и светог Бога.“ – *The Spirit of Prophecy 1, 379.*

„Постоји истина коју људи треба да прихвате да би били спасени. Држање Божјих заповести је живот вечни за оне који их држе. Међутим, Свето писмо јасно каже да и они који су једном упознали пут живота и радују се истини, нису поштеђени опасности да се отпаде и изгубе. Стога је неопходно најодлучније свакодневно обраћање Богу.

„Сви они који подржавају учење да они који су у милости једном изабрани заувек остају у тој милости, раде супротно оном јасном: 'Овако вели Господ.'“ – *Коментари библијских текстова, 731.*

б. Насупрот овоме, опиши какво треба да буде наше становиште и зашто увек морамо имати на уму животно важну истину. Језекиљ 18:21; 1. Коринћанима 15:1,2 (први део).

„Многи мисле да је заборавност довољан изговор и за највеће грешке. Али зар они нису обдарени умним способностима исто тако као и остали? Вежбама и одређеном дисциплином они свој ум треба да навикну на памћење. Грех је заборавити и грех је бити немаран. Ако вам немарност пређе у навику, ви можете занемарити и спасење сопствене душе, и тек на крају увидети да нисте спремни за царство Божје.“ – *Христове очигледне поуке, 319.*

„Носите Библију са собом. Када вам се пружи прилика, читајте је; усадите њене стихове у своје памћење. Чак и док ходате улицама, можете прочитати неки одломак и размишљати о њему, и на тај начин урезати га у свој ум.“ – *Пут Христу, 117.*

4. ИЗАБРАНИ СВОЈИМ ИЗБОРОМ

а. Који ће бити резултат повиновања условима под којима утврђујемо свој позив и избор? 2. Петрова 1:10 (последњи део),11.

„Божји идеал за Његову децу је виши но што и највиша људска мисао може да схвати. 'Будите ви дакле савршени, као што је савршен Отац ваш небески.' Та заповест је и једно обећање. План искупљења садржи наше потпуно избављење од силе сотоне. Христос покајничку душу увек одваја од греха. Он је дошао да уништи дела ђавоља и омогућио је да Свети Дух буде дат свакој покајничкој души да би се сачувала од греха.

„Не сме се мислити да моћ кушача представља извињење за неко рђаво дело. Сотона ликује кад чује како људи који се називају Христовим следбеницима правдају мане свог карактера. Та оправдавања баш и воде у грех. Нема оправдања за грех. Свети карактер и живот налик на Христов доступан је сваком детету Божјем које се каје и које верује.“ – *Жеља векова, 291.*

б. На који начин је позив благодати кроз лични избор приказан у животу Јакова и Исава? 1. Петрова 1:2 (први део); Римљанима 9:10-14; 11:4,5.

„Исав и Јаков добили су потпуно исто васпитање и спознају о Богу и обојици је слободно стајало на вољу да се владају по Божјим заповестима и заслужи Његово одобравање, али не учинише обојица тако. Два брата кренула су различитим путевима, и њихове стазе су се све више удаљавале једна од друге.

„Бог није на основу произвољног и самовољног избора одбацио Исава ускраћујући му право на благослове спасења. Дарови Његове милости преко Христа слободно су приступачни свакоме. Човек пропада једино ако сам, сопственим избором, срља у пропаст. Бог је у својој Речи изнео услове под којима свака душа може бити изабрана за вечни живот – послушност Његовим заповестима помоћу вере у Христа. Бог је изабрао карактер који је потпуно у складу с Његовим законима, и сваком ко достигне мерило постављено у Његовом захтеву биће дозвољено да уђе у царство славе... 'Благо онима који творе заповести Његове, да им буде власт на дрво живота, и да уђу на врата у град' (Откривење 22:14). То је једина могућност избора изложена у Речи Божјој у погледу човековог коначног спасења.“ – *Патријарси и пророци, 203, 204.*

5. ДРЖАТИ СЕ ПОБЕДНИКА

а. Како апостол Павле описује своје духовно напредовање? Филибљанима 3:12-14.

б. Како знамо да је победа могућа у Христу? Филибљанима 1:6; Јуда 24; 1. Коринћанима 1:30.

„Ми се спасавамо успињући се постепено управо тим лествама; гледајући на Христа и држећи се чврсто Њега, пењемо се корак по корак до Његове висине, тако да Он постаје наша правда, наша мудрост, посвећење и искупљење. Вера, врлина, разум, уздржање, стрпљење, побожност, братољубље и љубав према Богу – то су пречаге на овим лествама...

„Није тако лако задобити непроцењиво благо вечног живота. То нико не може да постигне све док се препушта околностима и распрострањеној струји световности. Они који то желе морају изаћи из света, бити потпуно одвојени и не дотицати се ничега што је нечисто. Чинити исто што и присталице овог света, а да вас струја световности при том не повуче низводно, једноставно није могуће. Никакав напредак није могуће постићи без истрајних напора. Сви они који желе да победе морају се чврсто држати Христа. Никада не смеју да се окрећу натраг, већ свој поглед стално треба да управљају горе, задобијајући врлину за врлином. Лична будност и стални опрез представљају цену сигурности. Сотона игра судбоносну животну игру за вашу душу. Не скрећите ни за један једини палац на његову страну – да му на тај начин не би дали преимућство над собом.

„Наследити спасење можемо само ако се свом душом повежемо са Христом, ослањајући се само на Њега – раскидајући сваку везу са светом и његовим заводљивим лудостима. У том циљу морамо имати духовну сарадњу са небеским силама.“ – 6. Свед., 138, 139.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Какву улогу крст има у мом животу?
2. Зашто је снага мог молитвеног живота толико значајна за спасење?
3. Шта доводи до тога да човек поклекне под силом искушења?
4. Објасни зашто је Јакова, иако је грешно, Бог прихватио, а Исава није.
5. Цитирај нека обећања којих се треба сетити док настојимо да поставимо победници.

Оснажени у садашњој истини

„Зато се нећу олењити опомињати вам једнако ово, ако и знате и утврђени сте у овој истини.“ – 2. Петрова 1:12.

„Ми не сумњамо, нити смо сумњали, да је наука коју данас исповедамо истина и да се ближимо страшном суду. Ми се припремамо да дочекамо Онога који ће се у пратњи светих анђела појавити на небеским облацима да би вернима и праведнима подарио бесмртност.“ – 2. Сведочанство, 394.

Предлажемо да прочитате: *Рани списи, 64-76.*

Недеља

4. август

1. РАСТИ ОВДЕ И САДА

а. Шта је апостол Петар нагласио верницима? 2. Петрова 1:12-15.

„У данима Лутеровим то што је он заступао представљало је актуелну истину – истину која је у оно време била од особите важности. Тако исто постоји садашња истина за цркву и у нашим данима. Онај који све извршује по савету своје воље, нашао је за потребно да људе доведе у разне околности и повери им такве дужности које одговарају њиховом времену и условима у којима се налазе. Уколико знају да цене примљену светлост, пред њима ће се отворити и дубља сазнања о Божјој истини.“ – *Велика борба, 130, 131.*

б. Објасни како треба да растемо у разумевању светлости са неба. Јеврејима 5:12-14; 6:1-3.

„Сваки корак учињен у вери и послушности доводи душу у приснију везу са Оним који представља светлост света, и таме у Њему нема никакве.“ – *Велика борба, 423.*

2. ОДГОВОРНОСТ

а. Како и зашто треба да променимо свој правац деловања када примимо већу светлост са неба? Јаков 4:17; Приче 4:18; Матеј 6:23.

„Бог поставља свом народу захтеве у складу с подареном милошћу и истином. И сви Његови праведни захтеви морају бити испуњени. Одговорна бића морају ходити у светлости која их обасјава. Ако тако не учине, њихова светлост ће се претворити у таму исто толико велику колика је била њихова светлост. Ова светлост је обасјавала народ Божји, али многи нису ишли за њом и због тога се налазе у стању велике духовне слабости.

„Народ Божји не пропада због недостатка знања. Они неће бити осуђени због тога што не познају прави пут, истину и живот. Њих ће осудити истина која се дотакла њиховог сазнања, светлост која је обасјавала душу, али коју су они запоставили или одбили. Они који се никад нису налазили у положају да одбаце светлост, неће бити осуђени. Шта би се више могло учинити за виноград Божји од онога што је учињено? Драгоцену светлост обасјава народ Божји; али она га неће спасти ако он не пристане да буде њом спасен и ако је не преда другима који се налазе у мраку. Бог позива свој народ на рад. Потребно је лично залагање, признање, одбацивање греха и обраћање у Господу. Тај посао не може нико извршити за другога. Верско знање се увећало, и у складу с тим, повећале су се и обавезе. Велика светлост је обасјавала Заједницу, и она осуђује оне који су одбили да ходе у њој. Да су били слепи, били би без греха. Али они су видели светлост и чули истину, а ипак нису стекли ни мудрост ни светост. Многи годинама нису напредовали у знању и правој светлости. Они су духовни патуљци. Уместо да напредују у савршенству, они се враћају у мрак и окове Мисира. Њихов разум није извежбан у побожности и истинској светости.

„Хоће ли се Израил Божји пробудити? Хоће ли се сви који говоре о побожности трудити да одбаце зло, признати Богу сваки тајни грех и клекнути пред Њим? Хоће ли у великој понизности испитати побуде сваког поступка и бити свесни да око Божје све види и испитује све што је скривено? Нека ваше дело и посвећеност Богу буду потпуни. Он тражи да Му се потчинимо ми и све што поседујемо. Проповедницима и народу потребно је ново обраћење и преображај духа, без којих не можемо бити мирис за живот, већ само за смрт.“ – 2. Сведочанство, 132, 133.

3. САДАШЊА ИСТИНА

a. Наведи примере тема које треба да буду у фокусу нашег проучавања, са којих не треба да скренемо пажњу. Данило 7:9,10; 8:14; Псалам 119:33-35.

„У Речи Божјој има много драгоцених истина, али је *'садашња истина'* оно што је стаду Божјем сада најпотребније. Видела сам да постоји опасност да весници прелазе преко значајних тачака садашње истине, а задржавају се на питањима која не доприносе јединству Заједнице и посвећењу душе. Сотона ће искористити сваку могућу прилику да на овај начин нашкоди ствари Божјој.

„Међутим, предмети као што су: наука о светињи, учење о 2300 дана, заповести Божје и вера Исусова, савршено су подесни да се објасни прошли адвентни покрет, изнесе наш садашњи став, утврди вера оних који сумњају и пруже поуздани докази о славној будућности. Више пута сам видела да су то најглавнији предмети на којима весници јеванђеља треба да се задржавају.“ – *Рани списи, 67.*

b. У периоду од око 180 година (релативно скоро у целокупној историји света), који је био кључни аспект садашње истине? Откривење 14:6-13.

„Објављивање прве, друге и треће анђеоске вести утврђено је речју надахнућа. Ниједан њихов део не сме се уклонити. Нема људског ауторитета који би имао право да измени време објаве тих порука, као што нема човека који би имао право да замени места Старог и Новог завета. Стари завет је јеванђеље представљено сликама и симболима. Нови завет је срж ствари. И једно и друго једнако је потребно. Стари завет износи поуке са Христових усана, и те поуке ни на који начин нису изгубиле своју снагу. Прва и друга поука дате су 1843. и 1844. године, и сада живимо у време објављивања треће; али се још увек морају објављивати све три поруке. Данас је једнако потребно као и у било ком тренутку у прошлости да се те поруке понављају онима који траже истину. Писаном и изговореном речју морамо ширити објаву, показати њихов редослед и примену пророчанстава која нас доводе до поруке трећег анђела. Трећа порука не може постојати без прве и друге. Те поруке морамо однети свету у облику штампаних материјала и говора, приказујући у светлости пророчке вести ствари које су се догодиле и које тек треба да се догоде.“ – *Counsels to Writers and Editors, 26, 27.*

4. ЧЕЗНУТИ ЗА РАСТОМ

- а. Опиши став који треба да нас оспособи да пригрлимо садашњу истину онако како нам се она открива, чак и када је други одбаце. Јеремија 29:13; Матеј 18:3; Јован 7:17.**

„Кад се понизиш и постанеш као мало дете, спреман да слушаш и да будеш вођен, кад свој разум и своју вољу потчиниш Богу одбацујући све своје предрасуде, светлост која сија из светих списа обасјаће твоје срце тако да ћеш разумети садашњу истину у свој њеној усклађености и лепоти. Видећеш у њој златан ланац чије карике у свом повезаном низу чине савршену целину.“ – 3. Сведочанство, 416.

- б. На који начин немарност пречесто слаби утицај садашње истине и шта је лек за то? Исаија 56:9,10; 1. Коринћанима 14:8; Откривење 3:17-19.**

„Ми се излажемо опасности да поруку трећег анђела објављујемо на тако неодређен начин да она не оставља упечатљив утисак на слушаоце. Много је других интереса који се истичу као нешто важно и управо зато порука коју треба објављивати у сили постаје неупечатљива и неизражена.“ – 6. Сведочанство, 57.

„Ми дефинитивно живимо у последњим данима овоземаљске историје. Ако желимо да искусимо духовни раст неопходан у овом времену, морамо посветити више времена својим духовним интересима. Морамо спровести одлучне реформе. Глас каже: 'Стражари морају да се пробуде и труби дају одређен тон. Доћи ће јутро, али и ноћ. Пробудите се, моји стражари. Гласови који сада треба да се чују како излажу истину утихнули су. Душе гину у својим гресима, а проповедници, лекари и учитељи спавају. Пробудите стражаре!'“ – *The Pacific Union Recorder, February 20, 1908.*

„Верни Сведок каже да сте у најнеповољнијем положају управо онда кад мислите да вам све иде како треба. Уместо задржавања само на теорији, проповедници треба да износе и практичне поуке. Они треба да проучавају поуке које је Христос практично давао својим ученицима и да их строго примењују и на себе и на своје слушаоце. Зар ћемо претпостављати да је и Христос лишен нежне љубави према припадницима свог народа, зато што им упућује овако оштро сведочанство укора? О, не! Он који је живот свој дао да би човека избавио од смрти, својом божанском љубављу кара оне које љуби.“ – 3. Сведочанство, 238.

5. ЗЕМЉА ОСВЕТЉЕНА СЛАВОМ

a. Опиши како се садашња истина све брже шири пред Христов поновни долазак на ову земљу. Откривење 18:1-5.

„И после овог видех другог анђела где силази с неба, који имаше област велику; и земља се засветли од славе његове. И повика јаким гласом говорећи: Паде, паде Вавилон велики, и поста стан ђаволима, и тамница сваком духу нечистом, и тамница свих птица нечистих и мрских... И чух глас други с неба који говори: Изиђите из ње, народе мој, да се не помешате у грехе њене, и да вам не науде зла њена’ (Откривење 18:1,2,4).

„Овај библијски текст указује на време кад најава о паду Вавилона, коју је већ објавио други анђеоло (Откривење 14:8) треба да се понови, уз накнадно помињање покварености које су продрле у верске организације које сачињавају Вавилон, откако је ова вест први пут објављена у лето 1844. године.“ – *Велика борба*, 534.

b. Како треба да се понашамо имајући у виду да велики део света вест садашње истине сматра неугодном? 1. Кор. 2:12-16.

„У нашим личним искуствима ми треба да смо научени од Бога. Ако Га тражимо са искреним срцем, ми ћемо Му признати своје недостатке карактера, јер је обећао да ће примити све који дођу к Њему у понизности и поуздању. Онај ко се покори Божјим захтевима имаће сталну присутност Христа чије пријатељство ће му бити најдрагоценије. Тражећи и држећи се божанске мудрости сачуваће се од покварености која влада у свету.“ – *Свед. за проповеднике*, 442, 443.

„Када дођеш Христу, нећеш се хвалити: ’Ја сам свет.’ Нека сам Бог то каже за тебе, јер ти не познајеш своје срце. Такво хвалисање је сигуран доказ да не познајеш свете списе нити силу Божју. Нека Бог напише у својим књигама, ако жели, да си ти послушно дете које Његове заповести држи радосног срца, и записи ће то открити пред анђелима и људима онога дана када ти Он буде платио.“ – *The Signs of the Times*, December 22, 1887.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. На који начин се садашња истина за ово време разликује од оне у прошлости?
2. Зашто сам пред Богом одговоран за живот у садашњој истини?
3. Зашто треба да ми буде циљ да садашњу истину делим са другима?
4. Како мој став према већој светлости утиче на мој духовни раст?
5. Какво треба да буде моје одлучно деловање насупрот противљењу?

Пророчанство за нашу добробит

„И имамо најпозданију пророчку реч, и добро чините што пазите на њу, као на видело које светли у тамном месту, докле дан не осване и даница се не роди у срцима вашим.“ – 2. Петрова 1:19.

„Истицањем треће анђеоске поруке не ширимо измишљене приче, него ’најпозданију пророчку реч’. Ми сада имамо библијску истину у пуном сјају њене светлости.“ – 4. Сведочанство, 566.

Предлажемо да прочитате: *Одабране поруке 1, 13-21.*

Недеља

11. август

1. ВЕРА, А НЕ БАЈКЕ

а. Зашто је Петар могао да потврди божанство Исуса Христа? Матеј 17:1-7.

„На гори је у малом било приказано будуће царство – Христос Цар, Мојсије као представник васкрслих светих и Илија као представник оних који ће се узети не окусивши смрт.

„Иако нису схватили тај приказ, ученици су били радосни што миљеници неба славе стрпљивог, кротког и смерног Учитеља, који се потуца као беспомоћни странац.“ – *Жеља векова, 410, 411.*

„Целу ноћ су провели на гори, а када се сунце родило, Исус и Његови ученици сишли су у долину. Обузети мислима, ученици су ишли у страхопоштовању и ћутању. Чак ни Петар није ништа говорио.“ – *Жеља векова, 413.*

б. Шта је Петар могао поуздано да изјави – и како ми вером треба да будемо одјек његовог храброг примера? 2. Петрова 1:16-18.

„Ниједна лаж не потиче од истине. Ако следимо лукаво смишљене бајке, уједињујемо се с непријатељевим снагама насупротив Богу и Христу...

„Свака врста зла чека прилику да нас нападне. Ласкање, мито, наговарања, обећања дивног узвишења, све ће то бити употребљено на врло устрајан начин.

„Шта Божје слуге чине како би подигле зид од ’Тако говори Господ’ против тог зла?“ – *Одабране поруке 1, 186.*

2. УТИЦАЈ ПРОРОЧАНСТВА

а. Када се умножи забуна, на чему можемо бити захвални, а што је показано у начину на који је Христос донео наду разочараним ученицима на путу за Емаус? Лука 24:15-21,27,32; 2. Петрова 1:19.

„Срца ученика (на путу за Емаус) била су узбуђена. Вера се у њима поново распламсала. Они су били 'препорођени за живи над' чак и пре него што су Га препознали као свог васкрслог Господа. Његов је циљ био да просветли њихов разум и утврди њихову веру у 'најпоузданију пророчку реч'. Желео је да истина ухвати чврст корен у њиховом срцу, не само зато што је била подупрта Његовим личним сведочанством, него и због неоспорних доказа који се налазе у симболима и сенкама обредног закона, као и у пророчанствима Старог завета. Веровање Христових следбеника требало је да има разумну основу, не само ради њих самих, него да би свету могли пренети праву представу о Христу. Као први корак у преношењу овог знања, Исус је почео 'од Мојсија и од свих пророка' и на то упутио своје ученике. Такво је било сведочанство васкрслог Спаситеља о вредности и значају старозаветних списа.“
– *Велика борба*, 315.

„(Божји) је план да они који су учесници у том спасењу преко Исуса Христа сви буду Његови мисионари... Народ се мора упозорити да се припреми за страшни суд. Бог ће онима који су до сада слушали само бајке пружити прилику да чују поуздану реч пророштва, и биће добро ако је они приме као видело које светли у тами. Он ће изнети непогрешну реч истине да би је разумели сви који хоће да слушају; сви могу упоредити истину са празним причама које им излажу људи који тврде да схватају Реч Божју и да су позвани да поучавају оне у тами.“ – 2. *Сведочанство*, 712.

б. Наведи упозорење које је Павле упутио Тимотију, а које је и данас веома значајно. 1. Тимотију 6:20,21.

„Исти дух незнабожачког идолопоклонства распрострањен је и данас, иако је под утицајем науке и образовања преузео племенитији и привлачнији облик. Сваки нови дан доноси нове жалосне доказе да вера у најпоузданију реч Божјих пророчанстава све више опада, док уместо тога сујеверје и сотонске враџбине заробљавају људски ум.“ – 5. *Сведочанство*, 178.

3. ЛЕНГЕР НАШЕ ДУШЕ

а. Како можемо препознати истинска пророчанства као ленгер, стуб темељац хришћанске вере? Амос 3:7; 2. Петрова 1:20,21.

„Има много, врло много оних који доводе у питање истинитост и поузданост Светога писма. Људска размишљања и маштања човечјег срца поткопавају надахнуће Божје Речи и оно што би требало да се прихвати као чињеница окружује се облаком тајновитости. Ништа не стоји на чврстим темељима, јасно и истакнуто. То је један од изразитих знакова последњих дана.“ – *Одабране поруке 1, 14.*

„Постоје људи који теже за тим да буду оригинални, који показују мудрост изнад онога што је записано; дакле, њихова мудрост је лудост. Они откривају прекрасне ствари испред свога времена, идеје које показују да су далеко заостали у схватању Божје узвишене воље и Његових намера. Покушавајући да објасне или открију тајне вековима скривене од смртних људи, они су налик на човека који се бацака у блату, који није у стању да извуче самог себе а ипак говори другима како да се извуку из блатног језера у коме се они налазе. То је прикладна слика људи који науме да исправљају погрешке Библије. Ниједан човек не може да побољша Библију својим предлозима о томе шта је Господ мислио да каже или шта је требало да каже.

„Неки нам се озбиљно обраћају речима: ’Зар не мислите да је могло доћи до погрешака од стране оних који су преписивали или преводили?’ Све то је вероватно, а ум који је толико скучен да се колеба или спотиче због те могућности или вероватноће биће једнако спреман да се спотакне на тајне надахнуте Речи, јер њихови слабашни умови нису у стању да схвате Божје намере.“ – *Одабране поруке 1, 14, 15.*

„Господ говори људским бићима несавршеним језиком како би покварена чула и отупела, земаљска моћ схватања земаљских бића могла разумети Његове речи. На тај начин се испољава Божја милост. Он излази у сусрет палим људским бићима тамо где се она налазе. Библија, иако савршена у својој једноставности, не подудара се с Божјим величанственим идејама, јер бесконачне замисли не могу се савршено утеловити у мислима коначних умова. Уместо да су изрази Библије претерани, као што то многи претпостављају, снажни изрази сламају се пред величанственошћу мисли, иако је писац одабрао најизражајнији језик за преношење истина највишег образовања.“ – *Одабране поруке 1, 21.*

„Када се људи одлуче да критикују Божју Реч, они ступају на посвећено, свето тло и боље би им било да дрхте и сакрију сопствену мудрост као да је лудост. Бог не одређује ниједног човека да изриче суд над Његовом Речју, бирајући неке ствари као надахнуте, а омаловажавајући друге као ненадахнуте.“ – *Одабране поруке 1, 21.*

4. БОЖЈЕ ПРОВИЂЕЊЕ ЗА Његову ДЕЦУ

а. Опиши сву озбиљност ситуације која је данас тако уобичајена, као и начин на који треба да се суочимо са тим. 2. Петрова 2:1-3; 1. Тимотију 4:1,2; 5. Мојсијева 6:24,25.

„Никада, никада раније истина није била тако погрешно приказивана, омаловажавана и обезвређена наopakим људским расправама и препиркама као што је то случај у овим последњим данима. Људи уносе себе у своје разноврсне јереси које затим пред народ износе као пророчанства, или као живу Реч Божју. Слушаоци се очаравају нечим необичним и новим, а нису довољно мудри да препознају карактер идеја које су људи исфабриковали и уобличили као нешто чему треба поклонити пажњу. Али само називање нечега великим и повезивање тога са Божјом живом Речју не чини то истином...

„Ми треба да слушамо глас Божји из Његове откривене Речи, из најпоузданије речи пророчанства. Они који величају себе и теже да учине нешто задивљујуће, било би боље да се врате здравом разуму.“ – *Коментари библијских текстова*, 619, 620.

„Закон Божји је темељ сваке трајне реформације. Јасним, разговетним језиком морамо приказати свету нужност покораванња том закону. Покораванње закону Божјем је највећи подстрек за марљивост, штедљивост, истинољубивост и праведан однос међу људима...

„Они који ревно слушају глас Господњи и радосно се придржавају Његових заповести налазиће се међу онима који ће Бога видети.“ – *8. Сведочанство*, 215.

б. Које библијске примере Петар цитира како би показао потребу и сигурност милостивог Божјег избављења оних који Га љубе и боје Га се? 2. Петрова 2:4-8.

„Тако је Божји народ, иако изложен обмањивачкој сили и вечној будној злоби кнеза таме и у сталном сукобу са свим силама зла, ипак безбедан под непрекидном заштитом небеских анђела. Овакво обезбеђење није дато без потребе. Обећавајући својој деци милост и заштиту, Бог је то учинио зато што се она морају сусретати са моћним снагама зла – многобројним злим духовима, одлучним и неуморним у својим напорима, чију злобу и силу нико не би смео потцењивати или узимати тако олако као да и не постоји.“ – *Велика борба*, 457.

5. ЦЕНИМО НАШЕГ ИЗБАВИТЕЉА

а. Које је највредније избављење које нам Бог нуди? 2. Петрова 2:9 (први део); 1. Коринћанима 10:13; Псалам 50:15.

„Бог ће сачувати све оне који ходе стазом послушности; али скренути с ње значи прећи на терен сотоне. А тамо ћемо сигурно пасти. Спаситељ нам је наложио: ’Стражите и молите се Богу да не паднете у напаст’ (Марко 14:38). Размишљање и молитва ће нас сачувати да без потребе не скренемо на пут опасности и тако ћемо се спасти од многих пораза.

„Међутим, не треба да губимо храброст ако будемо изложени искушењу. Често се дешава да, ако доспемо у мучан положај, почнемо да сумњамо да ли нас води Дух Божји. Али је Дух био тај који је Исуса одвео у пустињу да би Га сотона искушавао. Кад нас Бог доводи у искушење, Он тиме хоће да постигне нешто за наше добро. Исус се није ослањао на обећања Божја излажући се без потребе искушењима, нити је пао у очајање кад су искушења дошла. Тако и ми треба да поступамо.“ – *Жеља векова, 108.*

„Искушење није грех. Исус је био свет и чист; па ипак је био кушан у свему као и ми, али с таквом упорношћу и жестином каквом нико од људи никада неће бити кушан. Својим успешним отпором Он нам је оставио светао пример и ми треба да идемо само Његовим стопама. Ако се у самопоуздању ослањамо на своју правду бићемо препуштени да паднемо под силом искушења; али ако гледамо на Исуса и ослањамо се само на Њега, ми призивамо у помоћ силу која је поразила непријатеља на бојном пољу и Он ће учинити да из сваког искушења изађемо као победници. Кад сотона са својим кушањима навали као поплава морамо му се супротставити мачем Духа, а Исус ће као наш помоћник подигнути за нас своју заставу против њега. Отац лажи дрхти и стрепи кад му се супротставимо доказима божанске истине у њеној ватреној сили.“ – *5. Сведочанство, 402.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. На који начин ми разумевање библијских пророчанстава може помоћи у данима који долазе?
2. Зашто је Исус говорио пророчанства ученицима на путу за Емаус?
3. На које начине сотона тежи да поколеба наше поуздање у Свето писмо?
4. Зашто је толико важно да се чврсто држимо речи надахнућа?
5. Када се нађемо у искушењу, чега треба да се сетимо и тако да делујемо?

Чистота у исквареном времену

„Чистима је све чисто; а поганима и невернима ништа није чисто, него је опогањен њихов и ум и савест.“ – Титу 1:15.

„Многа су се зла могла избећи да су људи и жене били опрезни, уздржљиви, да нису узимали превише слободе, нити прихватили неоправдану пажњу, него сачували узвишен морал и достојанство.“ – *Темељи срећнога дома, 269.*

Предлажемо да прочитате: 5. Сведочанство, 128-137, 177-185.

Недеља

18. август

1. ОБРАТИМО ПАЖЊУ НА СВОЈ СТАВ

а. Како је Бог казнио Мојсијеву сестру због зависти – и на који начин то представља упозорење и за нас данас? 4. Мојсијева 12:1,2,6-10; Јаков 4:11; 2. Петрова 2:9 (последњи део),10.

„Да Маријина завист и незадовољство нису били обелодањени и примерно кажњени, дошло би до великог зла. Завист је једна од најгорих сотонских особина која може да нађе места у људском срцу, и најзлокобнија по својим последицама. Зато и каже мудрац у својим причама: 'Јарост је немилостива, и гнев је плах; али ко ће одолети зависти?' (Приче 27:4). Завист је прво на небу довела до размимоилажења и раздора, а међу људима је проузроковала неописива зла. 'Јер где је завист и свађа онде је неслога и свака зла ствар' (Јаков 3:16).

„Опадање других или суђење о њиховим побудама и поступцима нипошто не треба узимати олако. 'Не опадајте један другог, браћо; јер ко опада брата или осуђује брата свог опада закон и осуђује закон, а ако закон осуђујеш, ниси творац закона, него судија' (Јаков 4:11). Само је један судија... И свако ко преузима на себе да суди и осуђује своје ближње, незаконито присваја право које припада само Творцу.

„Библија јасно учи да се морамо чувати да не бисмо олако износили оптужбе против оних које је Бог позвао да раде као Његови изасланици.“ – *Патријарси и пророци, 398*

2. АРОГАНТНА ДРСКОСТ

а. Како Бог упозорава на арогантне људе који се хвале својим појудама – нарочито ако покушавају да се увуку међу Његов народ? 2. Петрова 2:11-13.

„Кад сотонина заводничка моћ загосподари нечијим умом, Бог се потпуно заборавља, а уздиже се човек пун изопачености и прљавих намера. Ове обмануте душе одају се тајним пороцима као да су то неке врлине. То је својеврсна опчињеност. Таквима се с правом може поставити оно исто питање које је апостол упутио Галатима: 'Ко вас је опчињено да се не покоравате истини? Ви, којима пред очима беше написан Исус Христос, а сад се међу вама разапел.' У кривоверству и пороцима увек има неке мађијске силе. Ум је заслепљен до те мере да здравог расуђивања нестaje, а илузије одводе душу све даље од чистоте и светости. Духовни видик постаје све нејаснији и душе које су дотада биле неупрљаног морала бивају потпуно збуњене заводничким тврдњама ових сотониних агената који се представљају као весници светлости. Опсена којом тако мађијски делују на своје жртве је управо то што овим сотонским агентима даје силу. Кад би у својим покушајима наступили дрско и отворено, били би тренутно одбијени без икаквог устежања; али они прво настоје да задобију симпатије и поверење као самопожртвовани и свети Божји људи. Затим, као Његови нарочити весници, почињу своје лукаво деловање заводећи душе са пута честитости доказивањем да закон Божји није обавезан.“ – 5. Сведочанство, 132, 133.

б. На шта треба да усмеримо своју пажњу ако се нађемо у таквој опасности? Исаја 51:7,8; Титу 1:15.

„У ово време изопачености кад наш највећи непријатељ 'ђаво, као лав ричући ходи и тражи кога да прождере', осећам потребу да подигнем свој глас у опомену: 'Стражите и молит се Богу да не паднете у напаст.' Многи који имају сјајне способности неморално их посвећују у служењу сотони. Какву опомену могу да упутим онима који као Божји народ тврде да су изашли из света и напустили његова дела таме?... Многи од њих гаје нечисте мисли, прљаву машту, телесне жеље и ниске страсти. Богу су одвратни плодови који рађају на таквом дрвету. Свети и чисти анђели с гнушањем гледају на понашање и поступке таквих, док сотона ликује. О, када би такви људи и жене размишљали шта се постиже преступањем закона Божјег! Преступање закона је, под било каквим околностима, увреда за Бога и проклетство за човека. На преступ тако морамо гледати, без икаквог обзира на то ко га чини и под каквим видом или маском.“ – 5. Сведочанство, 135, 136.

3. ОДГОВОРНИ ЗА ВЕЋУ СВЕЛЛОСТ

а. Како перо надахнућа описује судбину грабљиваца који теже да оскрнаве Божји народ? 2. Петрова 2:14; 2. Тимотију 3:5-9.

„Несрећу и понижење које разузданост и порок доносе собом није могуће проценити. Земља је потпуно оскрнављена под становницима својим. Они су готово препунили чашу безакоња својим понашањем, али најтежа казна погодиће оне који безакоње чине под плаштем побожности. Искупитељ света никада није одбацио оне који се искрено кају, ма колико велика била њихова кривица; али је лицемерје фарисеја ватрено жигосао. Више наде има за отвореног грешника него за овакве.

„’Зато (што љубави истине не примише) ће им Бог послати силу преваре, да верују лажи; да приме суд сви који не вероваше истини, него волеше неправду.’ Овом човеку као и онима које он заводи својим утицајем истина није драга, већ напротив, задовољство налазе у безакоњу. И зар је сила преваре којој су подлегли могла бити погубнија него што је веровање да у пороку и прелубочинству нема ничег што би Богу било мрско? Библија, међутим, садржи бројне опомене упућене против ових греха.“ – 5. Сведочанство, 134.

„Као Христов посланик, преклињем све вас који исповедате садашњу истину: сматрајте за увреду сваки наговештај неморалности и одмах напустите друштво сваког ко одише таквом атмосфером. Гнушајте се прљања таквим грехом с најдубљом одвратношћу...

„Пошто све више оних који се одају овим одвратним гресима настоје да се увуку и у наше редове, упозоравам вас да им нипошто не дате места. Окрените се најодлучније од сваког заводника. Иако се приказује као Христов следбеник, он је сотона у људском облику.“ – 5. Сведочанство, 136.

б. Наведите специфичну опасност која прети онима који тврде да имају већу светлост. Римљ. 3:21-23.

„Овом народу је поверена најозбиљнија вест која је икад поверена смртним људима и он може силно деловати на друге ако хоће да се посвети кроз њу. Тај народ говори да стоји на узвишеном становишту вечне истине и да се покорава свим Божјим заповестима. И стога, ако се људи одају греху, чине прелубу и блуд, њихов злочин је десет пута већи него кад то чине они људи о којима сам говорила, који не признају обавезност Божјег закона.“ – 2. Сведочанство, 450.451. orig. str.

4. ВРЕМЕ ЈЕ ДА ОДБАЦИМО СВОЈЕ ОМИЉЕНЕ ГРЕХЕ!

а. Са киме смо ми упоређени ако се тврдоглаво предајемо некој грешној навици – и зашто? 2. Петрова 2:15,16; 4. Мојсијева 22:9,12,21,27,28; 31:16.

„Овде се налази озбиљна опомена за припаднике данашњег Божјег народа, да не допусте ниједној нехришћанској особини да живи у њиховом срцу. Грех који се гаји прелази у навику; и, ојачан понављањем, он ускоро почиње да господари читавим бићем, потчињавајући све племенитије силе. За Валама Реч Божја каже да му 'омиле плата неправедна'. Он није победио грех лакомства, грех који Бог ставља у исти ред са идолопоклонством. Посредством тог једног греха, који је изопачио његов карактер, сотона је потпуно загосподарио њиме.“ – *Коментари библијских текстова, 86, 87.*

б. Којим средствима сотона неопрезне хришћане наводи на поквареност? Римљанима 2:21-23.

„Хвалисави спиритисти тврде да уживају у великој слободи и милозвучним, китњастим речима они покушавају да опчине и заведу несмотрене душе да, уместо уског пута и праве стазе, изаберу широки пут задовољства и попуштања греху. Спиритисти захтеве Божјег закона називају ропством и говоре да они који им се покоравају живе у сужањском страху. Милозвучним речима и пријатним говором они се хвале својом слободом и покушавају да прикрију своје опасне јереси хаљинама праведности. Они ће најодвратније злочине приказати као благослов за човечанство.

„Они ће пред грешником отворити широка врата која ће их наводити да угађају свом телесном срцу и крше закон Божји, нарочито седму заповест. Они који говоре ове поносите и лажљиве речи и који се наслађују својом слободом да греше, обећавају онима које покушавају да преваре уживање у слободи на путу побуне против откривене Божје воље. Ове обмануте душе се заправо налазе у најтежем ропству сотони и он има власт над њима, а ипак обећавају слободу онима који се усуде да крену истим путем греха који су и они сами изабрали.

„У овоме су се заиста испуниле речи Светог писма, да слепци воде следе. Јер кога ко надвлада онај му и робује. Ове обмануте душе налазе се у најбеднијем ропству вољи демона. Оне су се ујединиле са силама таме и немају снаге да се одупру вољи демона.“ – *The Review and Herald, April 15, 1875.*

5. БЛАГОСЛОВЕНИ УКОРОМ

а. Објасни који избор сви имамо. 2. Петрова 2:19; Римљанима 6:16,19; Приче 10:17.

„Спаситељ је (Јована) често опомињао и упозоравао и он је прихватио те опомене. Кад је схватио Христов божански карактер, Јован је увидео своје недостатке и та спознаја га је учинила понизним. Из дана у дан све више је запажао колико је његов жестоки дух супротан Христовој благости и дугом подношењу и слушао Његове поуке о кротости и стрпљењу. Из дана у дан је његово срце бивало све приврженије Христу, све док у љубави према Учитељу није потпуно изгубио из вида себе. Моћ и благост, величанство и понизност, снага и стрпљење које је запазио у свакодневном животу Сина Божјег, испунили су његово срце дивљењем. Своју раздражљиву нарав потпуно је потчинио преображавајућој сили Христовој и божанска љубав изазвала је у њему потпуни преображај карактера.

„У упадљивој супротности с посвећеношћу која је преобразила Јованов живот био је живот ученика Јуде... Често га је, док би слушао Спаситељеве речи, обузимало осведочење. Међутим, он није био спреман да се понизи у срцу, нити да призна своје грехе. Опирући се божанском утицају, он је био само на срамоту Учитељу иако је тврдио да Га љуби. Док се Јован свесрдно борио против својих недостатака, Јуда је гуштио глас савести и попуштао искушењу...

„Јован и Јуда су представници свих оних који тврде да су Христови следбеници. Оба та ученика имала су исте могућности да проучавају божански Узор и да се на Њега угледају. Обојица су били у присној заједници с Христом и уживали предност да слушају Његове поуке. Сваки од њих је имао озбиљне недостатке у карактеру, али исто тако и приступ божанској милости која преображава карактер... Први се свакодневно одрицао себе, побеђивао грех и посвећивао истином; други се опирао сили милости која преображава, попуштао себичним жељама и допао у сотонино ропство.“ – *Дела апостола, 420, 421.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како је Марија могла бити поштеђена срамне губе?
2. На који начин данашње стање друштва Петрова упозорења чини толико важним за нас?
3. На који начин ће Божји народ бити посебан у изопаченом свету?
4. Како једино могу избећи Валамову судбину?
5. Објасни разлику у ставу између грешног Јована и грешног Јуде.

Ценимо небеску светлост

„Јер који зна добро чинити и не чини, грех му је.“ – Јаков 4:17.

„Анђео рече: 'Ако светлост дође, и буде одбачена или презрена, онда долази осуда и Божје негодовање; али док светлост није дата, нема ни греха, јер није било светлости коју би људи могли да одбаце.' – 1. Сведочанство, 108.

Предлажемо да прочитате: 2. Сведочанство, 783-801.

Недеља

25. август

1. ПРОБЛЕМАТИЧАН СТАВ

а. Како Петар објашњава судбину лажних учитеља? 2. Петрова 2:20.

„За те лажне учитеље, који се појављују у самој цркви и које многа браћа у вери сматрају правима, апостол каже да су у ствари као 'безводни извори, и облаци и магле које прогоне ветрови, за које се чува мрак тамни вавек.' Њима је – каже апостол – 'последње горе од првог.'“ – Дела апостола, 402.

б. Које ванвременске речи нам помажу да одржимо зрео поглед на свет и направимо мудре изборе када нас други презиру или тестирају наше стрпљење? Проповедник 7:8.

„Многи воле да им се ласка и љубоморно пазе да их неко случајно не омаловажи или запостави. Стално је присутан дух неправштања, непопуштања, зависти, свађе и супарништва...

„Док се тако жељно упињете да будете први, имајте на уму да ћете у задобијању Божјег одобравања бити последњи ако не гајите дух кротости и понизности. Охолост срца многе који су у животу могли да буду успешни доводи до пада. 'А пре славе иде смерност', и 'бољи је ко је стрпљивог духа неголи ко је поноситог духа.'“ – 5. Сведочанство, 49.

2. НЕКЕ ЗАНИМЉИВЕ ИЛУСТРАЦИЈЕ

a. На шта нам Петар скреће пажњу како би нас пробудио? Приче 26:11; 2. Петрова 2:20-22.

„Свет сазрева за уништење. Бог неће још дуго моћи да подноси људски грех и безакоње. Они ће чашу Његовог гњева, непомешаног са милошћу, морати да испију до дна... Ускоро ће се знати ко је остао на страни Господњој и ко се није постидео Исуса. Они који немају моралне снаге да савесно заузму свој став насупрот неверницима, да одбаце моду и навике овог света и да се угледају на живот Христов пун самоодрицања, постидели су се Христа и не следе Његов пример.“ – 5. Сведочанство, 262, 263.

b. Како нас Христос на сличан начин упозорава да не пропустимо да одржавамо понизан, зависнички однос са Њим? Лука 11:24-26.

„Празан, пометен и украшен дом представља самооправдану душу. Христос је изагнао сотону из душе, али он се враћа у нади да ће поново наћи приступ. Он налази дом празан, почишћен и украшен. Ту се налази само лична правда. 'Тада отиде и узме са собом седам других духова горих од себе, и ушавши живе онде; и буде потоње горе човеку оном од првог.'

„Самооправданост је право проклетство, једно бедно људско улепшавање, које сотона користи на славу себи. Они који своју душу ките самохвалисањем и ласкањем припремају пут за седам још горих духова. У самом прихватању истине, такве душе су се превариле. Оне граде на темељу самоправедности. Молитве једног верског скупа могу бити упућене Богу уз најзвучније церемоније, али ако су упућене у самоправедности, Бог се тиме нимало не слави. Господ каже: 'Ја ћу објавити твоју правду и твоја дела; али ти неће помоћи.' Упркос све њихове хвалисаве разметљивости и украшавања њиховог пребивалишта, сотона долази са мноштвом својих злих анђела и заузима место у њиховој души да би помогао у обмани. Апостол пише: 'Јер ако одбегну од нечистоте света познањем Господа и Спаса нашег Исуса Христа, па се опет заплету у њих и буду надвладани, буде им последње горе од првог; јер им беше боље да не познаше пута правде, неголи кад познаше да се врате натраг од свете заповести која им је предана.'“ – Коментари библијских текстова, 461, 462.

3. ОСТАТИ У ВЕРИ

а. Зашто нам је јасно речено да „останемо“ у Христу? Кол. 1:21-23.

„Није неопходно хотимично изабрати служење царству мрака да бисмо потпали под његову власт. Довољно је и само пропустити да се придружимо царству светлости. Ако не сарађујемо са небеским силама, сотона ће заузети срце и начинити га својим станом. Једина одбрана против зла јесте да Христос борави у срцу кроз веру у Његову правду. Ако се животно не повежемо с Богом, нећемо се никако моћи одупрети кобном дејству самољубља, служења себи и навођења на грех. Можемо се одрећи многих рђавих навика, за једно време се можемо одвојити и од друштва сотониног, али ћемо бити побеђени ако не будемо имали животну везу с Богом тиме што ћемо Му се предавати свакога тренутка. Без личног познанства с Христом и сталног општења изложени смо на милост и немилост непријатељу и на крају ћемо се покорити његовој вољи.“ – *Жеља векова, 305.*

б. Објасни дивну уравнотеженост коју морамо разумети кроз оправдање вером у Исуса. Римљанима 3:24-26; Јеврејима 6:4-6; 10:26,27.

„Онај који је исцељивао болеснике и изгонио демоне када је ходао међу људима и данас је исти моћни Искупитељ. Вера долази слушањем и читањем речи Божје. Стога се држите Његовог обећања: 'И који долази к мени нећу га истерати напоље' (Јован 6:37). Баците се пред Његове ноге с узвиком: 'Верујем, Господе! Помози моме неверју.' Никад нећете пропасти ако то чините – никад.“ – *Жеља векова, 417.*

„Док грешник посматра закон, његова кривица му постаје јасна; она се утискује у његову савест и он је осуђен. Његова једина утеха и нада може бити гледање на крст Голготе. Како се позива на обећања, држећи Бога за Његову реч, олакшање и мир обузимају његову душу. Он вапи: 'Господе, Ти си обећао да ћеш спасити све који Ти приђу у име Твог Сина. Ја сам изгубљена, беспомоћна и безнадежна душа. Спаси ме, Господе, или ћу пропасти.' Његова вера хвата се за Христа, и он постаје оправдан пред Богом.

„Но иако Бог може бити праведан и истовремено оправдати грешника кроз Христове заслуге, ниједан човек не може заоденути своју душу у хаљине Христове праведности док чини грехе који су му познати или занемарује дужности за које зна да му припадају. Бог захтева потпуно предање срца пре него што се може доћи до оправдања; а да би човек задржао оправдање, мора постојати непрекидна послушност у облику активне, живе вере која ради кроз љубав и чисти душу.“ – *Одабране поруке I, 351, 352.*

4. ЖИВЕТИ У СКЛАДУ СА СВЕТЛОШЋУ

- а. Будући да смо благословени изобиљем светлости са неба, шта треба да имамо на уму ако смо озбиљни по питању свог спасења? Јаков 4:17.**

„Када људима говоримо о питањима здравља, они често кажу: ’Знамо ми о томе далеко више него што у пракси примењујемо.’ Они не схватају да су одговорни за сваки зрак светлости која им је дата за добробит њиховог телесног здравља и да ниједна њихова навика није сакривена од Бога. Наш физички живот не сме се препустити случају. Сваки орган, свако влакно нашег организма морају се неприкосновено чувати од штетних и нездравих навика.“
– б. Сведочанство, 343, 344.

- б. У многим аспектима садашње истине у којима нам је неопходна реформа (здравље је само један од примера), колико су далекосежни резултати наших свакодневних одлука? Римљанима 14:21; Јеремија 13:20.**

„Питање здравствене реформе било је изнесено у нашим скупштинама, али та светлост није прихваћена од срца. Себично попуштање и задовољавање погубних прохтева осујетило је утицај ове поруке која треба да припреми наш народ за велики Божји дан. Да би примили очекивану снагу, припадници Заједнице треба да живе према истини коју им је Бог дао. Ако занемаре светлост која им је упућена у погледу овог предмета, мораће да жању неизбежне последице тога – изопаченост и у духовном и у телесном погледу. А негативан утицај старијих чланова Заједнице деловаће као квасац на новопридошле вернике. Многе душе Господ не приводи истини због чланова Заједнице који никад нису били обраћени и због оних који су били обраћени, али су поново пали у ранију грешку и отпадили се. Како негативно ти непосвећени чланови могу да утичу на новообраћене душе! Не чине ли они на тај начин неделотворном Богом дану поруку коју Његов народ треба да објављује?“ – б. Сведочанство, 343.

- с. С обзиром на озбиљну одговорност која лежи на свима којима је поверена небеска светлост за данашње време, који усрдни позив управо сада допире до нас? Јеремије 3:12,13; Псалам 32:5.**

5. НАПРЕДОВАЊЕ

а. Опиши неке пригодне апеле упућене Божјој цркви која живи у изазовним временима. Јеврејима 5:13,14; 6:1; Фил. 2:14,15.

„Све наше скупштине морају се поново обратити и изнова посветити служби. Зар нећемо бити једнодушни у нашем будућем раду и на нашим скуповима? Зар се нећемо борити с Богом у молитви, тражећи да Свети Дух дође у свако срце? Христова присутност међу нама очистила би губу неверовања која је нашу службу учинила тако слабом и неделотворном. Нама је потребно да удахнемо дах божанског живота. Ми морамо бити канали којима ће Господ моћи слати свету светлост и милост. Отпадници треба да се врате натраг. Треба одбацити грехе и признањем и покајањем понизити своје охоло срце пред Богом. Реке духовне силе ће се излити на оне који су спремни да их приме.“ – 8. *Сведочанство*, 50.

„Ма какав био задатак који вам је поверен, драга браћо и сестре, чините у томе најбоље и највише што можете, и то радите као за Господа. Не пропуштајте златне прилике које вам се пружају и не дозволите да се ваш живот покаже неуспехом док узалудно сањарите о лакшем животу и успеху у неком послу за који вас Бог није оспособио. Прихватите се посла који вам је најближи. Радите то најсавесније, чак и ако сте због тога изложени опасностима и недаћама које обично прате мисионарски позив; али се, молим вас, немојте жалити на тешкоће и самопожртвованост. Сетите се Валденжана. Погледајте какве су само планове осмишљавали како би светлост јеванђеља однели онима који су још увек били у тами заблуде! Награду за свој рад у делу Божјем немојмо стално очекивати још у овом животу, већ свој поглед чврсто управљајмо на добитак који победника очекује на крају трке. Данас су неопходни људи и жене који су увек тако верно окренути својој дужности као магнетна игла полу – људи и жене који без одлагања полазе на рад не чекајући да се пут пред њима поравна и да се са њега уклони свака препрека.“ – *Colporteur Ministry*, 68, 69.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Да ли имам најгоре претпоставке према некоме ко ме наизглед не цени?
2. На које начине се самоправедност испољава у овим последњим данима?
3. Како могу добити и задржати оправдање вером у Христову крв?
4. У којим сферама живота моја дела морају боље приказивати оно што теоријски знам?
5. Када дођем у искушење да се жалим, чега се морам сетити?

Дар прве суботе за Централу анголске Уније

Североисточно поље РПАСД у Анголи Генерална конференција организовала је 2015. године; оно опслужује три покрајине – Северну Кванзу, Уиге и Малање. Малање се налази у оквиру централе Северног средњеанголског поља. Површина ове регије је 181.110 км², а број становника процењује се на 3.550.774. Вест РПАСД полако је стизала у ову регију почев од 1978. године. Међутим, 1990. године, Божјом милошћу дело је овде коначно организовано и отада вест не престаје да се шири. Приметан је значајан помак и порука садашње истине допрла је до неколико оближњих места у овој регији.

Наша тренутна потреба јесте зграда са радним собама за запослене у анголској унији, библиотеком и салом за конференције.

Купили смо земљиште у предграђу до којег се лако долази. Надамо се да на том месту можемо подићи жељену зграду и на прави начин представити свето Божје дело у овој области.

Размишљајући о овом значајном задатку који је пред нама, схватили смо да нам је потребна установа која ће нам помоћи да организујемо, планирамо и управљамо активностима у савршеном реду – имајући на уму да „(Бог) и данас исто онако као и у стара времена захтева да се поштује ред и систематско уређење у вођењу црквених послова. Он жели да се Његово дело врши темељито и исправно, тако да Он на све то може ставити печат свог одобравања. Хришћанин се мора ујединити са хришћанином, скупштина са скупштином, људско оруђе мора сарађивати с божанским, свака делотворна снага у Заједници мора се потчинити утицају Светог Духа да би сви заједно удруженим силама објављивали свету добре гласе о милости Божјој.“ – *Дела апостола, 69.*

Вест о спасењу мора допрети до сваке земље и сигурни смо да се Господ „неће досадити, нити ће се уморити, докле не постави суд на земљи, и острва ће чекати науку Његову“ (Исаија 42:4).

Молимо браћу и сестре широм света да нам помогну у овоме великодушним даровима за овај пројекат који ће допринети ширењу јеванђеља до душа које живе на овој огромној територији Анголе.

Ваша браћа и сестре из Североисточне анголске уније

Утврђивање нашег ума

„Ево вам, љубазни, већ пишем другу посланицу у којима будим напомињањем ваш чисти разум.“ – 2. Петрова 3:1.

„Треба увек да бројимо своје благослове. Треба да их сакупљамо и качимо у галерији сећања. Какву ћеш слику тамо данас окачити?“ – *The Review and Herald, March 26, 1889.*

Предлажемо да прочитате: 5. Сведочанство, 631-650.

Недеља

1. септембар

1. АПЕЛ НА ГАЛЕРИЈУ СЕЋАЊА

а. Како и зашто Петар апелује на моћ нашег сећања? 2. Петрова 3:1.

„Кад људи буду схватили сву величину жртве коју је поднео небески Цар умирући уместо човека, тада ће план спасења бити величан, а помисао на Голготу будиће нежна, света и жива осећања у хришћанским срцима. С њихових усана забрујаће песма у славу Бога и Јагњета. У срцу где су живо присутни призори са Голготе не могу се развити сујета и самољубље. Они који схватају велику цену плаћену за искупљење човека, скупоцену крв Сина Божјег, неће придавати велику важност овом свету. Сва његова богатства нису довољна да искупе једну једину пропалу душу. Ко је у стању да измери љубав коју је Христос имао за овај изгубљени свет кад је висио на крсту и патио због престапа грешних људи? Она је била неизмерна, бескрајна.“ – 2. Сведочанство, 230.

„О, када би све погрешно усмерене снаге биле посвећене том узвишеном циљу – богатим даровима Божје благодати у овом животу – каква бисмо осведочења могли окачити у ходницима сећања, пребројавајући Божје благослове!... Тада би ова навика постала наше владајуће начело – сакупљање духовног блага онако урдно и истрајно као што се људи боре за земаљске и пролазне ствари.“ – *Our High Calling, 188*

2. ШТА ТРЕБА ДА ЧУВАМО У СЕЋАЊУ

а. Шта треба да нам буде највећи приоритет да запамтимо и зашто? 2. Петрова 3:2; Псалам 119:11.

„Искушења често изгледају неодољива зато што се занемари молитва и проучавање Библије, и онда онај који се куша не може одмах да се присети Божјих обећања и да се сотони супротстави библијским оружјем. Анђели су, међутим, стално око оних који су вољни да буду поучени божанским истинама, и у време велике невоље и када то буде неизбежно, они ће их подсетити управо на оне истине које им тада затребају. Тако ’кад непријатељ навали као река, Дух ће Господњи подигнути заставу супрот њему’ (Исаија 59:19).

„Исус је својим ученицима обећао: ’А Утешитељ, Дух Свети, кога ће Отац послати у име моје, Он ће вас научити свему и напоменуће вам све што вам рекох’ (Јован 14:26). Али Христово учење мора претходно бити унето у ризницу ума да би Дух Божји у часу опасности могао на то да нас подсети.“ – *Велика борба*, 531.

б. Наведи примере који наглашавају суштинску важност испуњавања нашег ума библијском историјом и учењима. Лука 1:67-70; Дела 3:20,21.

„Библија је најстарија и најпотпунија историја коју људи имају. Она је чиста потекла из извора вечне истине и божанска рука је кроз векове чувала њену неукаланост. Она расветљава далеку прошлост, у коју су људи истраживањем узалуд покушавали да продру. Једино у Божјој Речи гледамо силу која је положила темеље земљи и разастрла небеса. Једино овде налазимо веродостојан извештај о пореклу народа. Једино је овде дата историја нашег рода неоскврњена људском охолошћу или предрасудама.“ – *Васпитање*, 156.

„Мој ум је био оптерећен питањем писања старозаветне историје. Узнемирана сам кад видим како моја браћа и сестре у свој свакодневни живот уносе тако мало библијске истине. Ако желимо да будемо победници, морамо да схватимо да постоји битка коју треба да водимо. Радујемо се што знамо да ћемо кроз окрепљујућу снагу Божје благодати сигурно победити. Бог је јачи од свих сила палог непријатеља.“ – *The Bible Training School, June 1, 1903.*

3. ПРОРОЧКИ ЗНАК ИСПУЊЕН

а. Шта ће се догодити у последњим данима, а што ће пољуљати веру многих? 2. Петрова 3:3.

„Опште примењивана метода образовања младих не задовољава мерило правог образовања. Безбожничка осећања уткана су у градиво школских уџбеника, док се Божје речи остављају у области сумњивог или чак у светлу нечега што подлеже приговору. На тај начин се умови младих упознају са сотониним сугестијама, а сумње које се једном прихвате постају онима који их прихватају доказане чињенице, док научна истраживања наводе људе на заблуду због начина на који се њихова открића тумаче и лажно приказују. Људи дозвољавају себи да Божју Реч подвргавају ограниченим судовима; Божјем надахнућу изриче се пресуда према ограниченим мерилима, а Божје истине се приказују као непоуздане наспрам записа науке... Уместо да буду способни да вером надахну оне који су сумњичави, они су признали сопствену несигурност у то да ли је Божја Реч та која је истинита или су то лажно названа научна открића. Они који су били заиста савесни поколебали су се у својој вери због колебања такозваних учитеља Библије и њиховог односа према речи живота. Сотона искоришћава колебљивост ума и преко невидљивих агената он умножава своја лукавства и чини да се људи изгубе у магли скептицизма.“ – *Fundamentals of Christian Education*, 328, 329.

б. Која Павлова опомена у овом погледу се односи и на нас данас? 1. Тимотију 6:20.

„Много се размишља о непромењивости природе, и људи чији ум се опредељује да пребива у атмосфери сумње спремно прихватају скептичке теорије, јер они нису у складу са светим Божјим законом, темељом Његове владавине на небу и на земљи. Њихова природна склоност ка злу олакшала им је да изаберу варљиве стазе и да посумњају у поузданост старозаветних и новозаветних записа и историје. Будући и сами затровани заблудом, они вребају сваку прилику да семе сумње посеју у умове других. Природа бива уздигнута изнад Бога природе, а једноставност вере се уништава; темељ вере се представља несигурним. Нашавши се у магли скептицизма, умови оних који су сумњичави разбијају се о стену неверства.“ – *Fundamentals of Christian Education*, 329, 330.

4. НАДАХНУЋЕ ЈЕ МЕТА НАПАДА

- а. Осим подривања ауторитета светих списа, на шта сотона усмерава све више пажње у својим злокобним нападима? Откривење 12:17; 19:10.**

„Сотона нарочито настоји да ослаби веру народа Божјег у Сведочанства. Затим следи скептицизам у погледу битних тачака наше вере, које представљају стубове нашег становишта, а онда сумња и у Свето писмо и коначно пут у пропаст. Кад обманути почну да сумњају у Сведочанства у која су некад веровали, сотона зна да се они неће зауставити на томе и стога удвостручује своје напоре све док их не наведе на потпуну побуну, која постаје неизлечива и завршава се пропашћу.“ – 4. Сведочанство, 198.

„Сотонина последња обмана биће покушај да поништи утицај сведочанства Божјег Духа. 'Кад нема утваре, расипа се народ' (Приче 29:18). Сотона ће радити домишљато, на различите начине и преко разних средстава, како би пољуљао поверење остатка Божјег народа у истинско сведочанство. Он ће учинити да дође до лажних визија, како би завео људе мешањем заблуде и истине и тако ће људима згадити све што се зове визијом, те ће их они сматрати врстом фанатизма; али искрене душе, упоређујући лаж и истину, умеће и да их разликују.“ – *The Faith I Live By*, 296.

- б. Шта се дешава кад они који тврде да верују у трећу анђеоску вест почну да сумњају у Сведочанства – и зашто они то најчешће чине? Јован 3:19,20.**

„Знам у чему вам прети велика опасност. Ако изгубите поверење у Сведочанства, удаљићете се и од библијске истине. Страхујући да ће многи од вас заузети тако негативан став сумњичења и сталног испитивања и у озбиљној забринутости за ваше спасење, желим да вас опоменем. Колико ће вас примити ову опомену? С обзиром на садашњи ваш став према Сведочанствима, која су дата да вас спрече када сте на погрешном путу и исправе кад сте у заблуди, да ли бисте се осећали потпуно слободним да их примите или одбаците, било делимично или у потпуности? Управо они делови Сведочанства које сте најмање склони да прихватите представљају оно што вам је најпотребније. У делу Божјем не може да буде никакве сарадње са сотоном. Сведочанства носе печат или Божји или сотонин. Не може дрво добро плодове зле рађати, нити дрво зло плодове добре рађати. По родовима њиховим познаћете их. Бог вам говори. Ко је задрхтао од Његових речи?“ – 5. Сведочанство, 92, 93.

5. ЦЕНИМО ПОРУКЕ ЗА ДАНАШЊЕ ВРЕМЕ

а. Зашто је неопходно да послушамо сведочанства која Бог шаље свом народу преко Духа пророштва, нарочито у овим последњим данима? Приче 29:18 (први део); Осија 12:14; 2. Днев, 20:20 (посл. део).

„Господ тражи обнављање непосредног сведочанства како је изношено ранијих година. Он тражи оживљавање духовног живота. Духовне енергије Његовог народа су дуго биле успаване и треба да дође до васкрсења из привидне смрти. Молитвом и признањем греха морамо припремити пут Цару. Чим то учинимо, примићемо силу Светога Духа. И нама је неопходна сила какву су ученици примили на дан Педесетнице. То ће сигурно доћи, јер је Господ обећао да ће нам послати свој Дух као силу која све побеђује.

„Предстоје нам тешка и опасна времена. Свако ко зна за истину треба да се пробуди и да читаво своје биће: тело, душу и дух потчини вољи Божјој. Непријатељ нам је стално за петама. Морамо бити будни и веома опрезни. Морамо узети све оружје Божје и верно следити упутства која су нам дата преко Духа пророштва. Морамо љубити истину за ово време и покоравати јој се. Тада ћемо бити заштићени од утицаја обмањивачке силе непријатеља. Посредством своје речи записане у Светом писму, у Сведочанствима за Заједницу и у књигама које су допринеле да нам буду јасније наше садашње дужности и став који треба да заузмемо, говори нам сам Бог. Опомене које су нам овде давале, заповест по заповест, правило по правило, треба послушати. Како ћемо се изговорити ако то занемаримо?

„Преклићем све оне који раде за Бога да оно што је лажно и подметнуто никад не прихватају као истину. Не дозвољавајте да се људски закључци ставе на место истине која посвећује. Христос чека да би запалио ватру љубави и вере у срцу свога народа. Не дозвољавајте да народ који треба чврсто да стоји на платформи вечне истине прихвата погрешна учења. Бог тражи од нас да се чврсто држимо основних начела која су заснована на непобитном ауторитету.“ – *Слуге јеванђеља, 277, 278.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. О којим успоменама, која треба заменити бољима, често размишљам?
2. Како се могу најбоље припремити за следеће велико искушење са којим ћу се сигурно суочити?
3. Који аспекти мог образовања (васпитања) делују насупротив мојој вери?
4. Зашто је непријатељ душа одлучан у намери да дискредитује Сведочанства?
5. Зашто треба да посветим више квалитетног времена проучавању Сведочанства и више да их ценим?

Додатно време дато са одређеном сврхом

„Не доцни Господ с обећањем, као што неки мисле да доцни, него нас трпи, јер неће да ко погине, него сви да дођу у покајање.“ – 2. Петрова 3:9.

„Тек када са свим искупљенима будемо стајали на стакленом мору, са златним харфама и венцима славе, тек у поређењу са бескрајним временима вечности, схватићемо како је кратко било ово време чекања и искушења.“ – 5. Сведочанство, 458.

Предлажемо да прочитате: 2. Сведочанство, 198-216.

Недеља

8. септембар

1. ШТА ВИДИМО?

а. Шта ругачи често наводе као изговор за своје сумње и како ово становиште утиче чак и на многе који чекају повратак Господа? 2. Петрова 3:4; Исаија 56:12.

„Љубав према свету је толико обузела наше мисли, да нам поглед није управљен небу, него земљи. Журимо се, усрдно и предано улажемо напоре у разне подухвате, а заборављамо на Бога и не ценимо небеско благо. Не чекамо и не стражимо. Љубав према свету и богатству помрачује нашу веру и ми не чезнемо за доласком нашег Спаситеља. Сувише се старамо за сопствено ја. Узнемирили смо и немамо чврстог поверења у Бога. Многи брину и раде, муче се и кују планове бојећи се да не осиромаше. Такви немају времена да присуствују верским састанцима и бринући се сами за себе не пружају Богу прилику да се побрине за њих. Господ не чини много за њих управо зато што Му они не пружају прилику за то. Они претерано брину о себи, врло се мало ослањају на Бога и веру.

„Љубав према свету силно обузима народ коме је Господ заповедио да стражи и да се моли, како га, дошавши изненада, не би затекао на спавању.“ – 2. Сведочанство, 212.

2. ЈЕДНОГ ДАНА... ИЛИ ВРЛО УСКОРО?

- а. Објасни како се ругање често јавља чак и међу такозваним адвентним верницима. Матеј 24:48-51; Приче 26:20-22; Римљанима 1:29-32.**

„Рђави слуга каже у свом срцу: 'Неће мој господар још задуго доћи.' Он не каже да Христос неће доћи. Штавише, он не исмева идеју о Његовом другом доласку. Али у свом срцу и својим поступцима и речима он говори да Господ неће још дуго доћи. У душама других он уништава уверење да ће Господ брзо доћи. Под његовим утицајем људи постају охоли и небрижљиви и још више тону у приврженост овом свету и у мртвило. Дух подлеже земаљским страстима и исквареним мислима. Рђави слуга једе и пије са пијаницама, уједињује се са светом у тражењу задовољстава. Он бије своје другаре, а оптужује и осуђује оне који су верни својој Господу.“ – *Жеља векова, 612.*

- б. Како треба да стојимо насупрот онима који сматрају да ће се Христов долазак десити у далекој будућности? Колошанима 3:1-4.**

„Док је пажња света управљена на разне подухвате, наша пажња треба да буде усредсређена на небо. Наша вера треба да продире све дубље у величанствене тајне небеске ризнице како би драгоцени, божански зраци из небеске светиње осветљавали наша срца као што су обасјавали лице Исусово. Подругљивци се смеју онима који чекају и страже, говорећи: 'Где је обећање доласка Његовог? Разочарани сте. Пођите с нама и успећете у овоземаљским стварима. Доћи ћете до добитка и до новца и бићете поштовани у свету.' Они који чекају одговориће гледајући у небо: 'Ми стражимо.' И пошто су се одвојили од земаљских задовољстава, славе овог света и обмане богатства, доказују тиме да заиста страже. Стражећи постају снажни, савлађују лењост, себичност и љубав према угодности. Огањ невоље се пали око њих и чекање изгледа дуго. Они понекад очајавају и вера им се колеба; али се затим поново скупљају, савлађују страховања и сумње, упиру поглед у небо и говоре својим противницима: 'Стражим и чекам повратак свога Господа. Хоћу славу у муци, патњи и одрицању.'“ – *2. Сведочанство, 211.*

3. СУД ПРАЋЕН ПРИРОДНИМ ПОЈАВАМА

а. Који врло важан догађај у историји света људи често занемарују? 1. Мојсијева 6:5-8; 7:23; 2. Петрова 3:5,6.

„Пре уништења света потопом на земљи је било талентованих људи, људи који су поседовали умешност и знање. Али су се они изопачили у срцу и у мислима, јер су у својим плановима и саветима потпуно оставили Бога. Били су мудри да чине оно што Он никада није рекао да чине, мудри да чине зло. Господ је видео да би њихов пример био штетан и опасан за будуће генерације и ствар је преузео у своје руке. Сто двадесет година их је милостиво опомињао преко свог верног слуге Ноја. Али драгоцено време милости и проверавања које им је тако милостиво било дано они су провели у исмејавању Ноја и његових опомена. У злонамерној осуди и критиковању, приказивали су га у најподругљивијим карикатурама. Исмејавали су његову изузетну озбиљност и дубоку осећајност у најављивању Божје казне која је сигурно морала доћи. Позивали су се на науку и законе који владају природом. А онда су на рачун Нојевих речи правили карневале, називајући га залуђеним фанатиком. Божје стрпљење је коначно било исцрпљено.“ – *Коментари библијских текстова, 29.*

б. Шта на крају чека ову планету? 2. Петрова 3:7; Псалам 11:6; 59:13.

„Утроба земље била је Божје складиште одакле је Он извукао оружје којим је уништио стари свет. Из утробе земље избиле су воде и спојиле се са водама са неба, како би извршиле дело уништења. После потопа, Бог се користио и водом и ватром у земљи као својим оруђима за уништење искварених градова.“ – *Spiritual Gifts 3, 82.*

„Целокупно деловање оца лажи записано је у небеским књигама, и сви они који су се предали да служе њему, износећи људима његове лажи у теорији и пракси, примаће плату по делима својим. Ватром последњег дана биће уништен и корен и гране. Сотона, као велики вођа побуне и отпадништва, представља корен, а гране су сви његови следбеници који проповедају његове лажи у погледу закона Божјег.“ – *Коментари библијских текстова, 424.*

4. УЗВИШЕНИ, ВЕЧНИ БОГ

а. На који начин је сумиран неограничени делокруг нашег Творца, како би Божјој деци подарио надање у Његова обећања и наду за будућност? Псалам 90:4; 2. Петрова 3:8.

„Наследство које је Бог обећао своме народу није на овом свету. Аврам на овом свету није имао земље 'ни стопе' (Дела 7:5). Био је врло богат покретним благом које је употребљавао да слави Бога и помаже ближње, али овај свет није сматрао својим завичајем. Господ га је позвао да напусти своје идолопоклоничке земљаке и обећао му је за вечита времена земљу хананску; али ипак је нису наследили ни он, ни син његов, ни синови његовог сина. Кад је зажелио да има посебно место да сахрани своје мртве, и то је морао купити од Хананејаца. Његова једина имовина у обећаној земљи састојала се од једне гробнице исклесане у стени у пећини Макпели.

„Међутим, Божја реч ипак није изневерила. Само заузимање Ханана од стране Јевреја није значило њено потпуно испуњење. 'Аврааму и семену његовом речена бише обећања' (Галатима 3:16). Сам Аврам је имао да учествује у благословима обећаног наследства. Могло је изгледати да се испуњење обећања сувише одлаже, али 'је један дан пред Господом као хиљаду година, и хиљаду година као један дан' (2. Петрова 3:8). Може изгледати као да се са испуњењем тог обећања оклева, али ће у одређено време 'зацело доћи, и неће одоцнити' (Авакум 2:3).“ – *Патр. и пророци, 162.*

б. Шта треба да схватимо о Христовом другом доласку? 2. Петрова 3:9; Наум 1:3.

„Божје стрпљење и дуго подношење је заиста несхватљиво. Правда дуго чека, док милост опомиње и залаже се за грешника...

„Свет је постао дрзак у кршењу закона Божјег. Због тога што Бог тако дуго има стрпљења с њима, људи су бацили под ноге Његов ауторитет. Они храбре један другог у тлачењу и најсвирепијем поступању са онима који представљају Његово наслеђе, говорећи: 'Како ће разабрати Бог? Зар Вишњи зна?' (Псалам 73:11). Али постоји граница преко које они не могу прећи. Близу је време кад ће они стићи до одређене тачке. Већ сада су скоро прекорачене границе Божје стрпљивости, границе Његове милости и милосрђа. Господ ће се коначно умешати да одбрани своју част, да ослободи свој народ и да учини крај безакоњу које све више узима маха.“ – *Христове очигледне поуке, 146.*

5. ПРИЛИКА ЗА ДУБЉЕ ПОКАЈАЊЕ

а. Зашто можемо бити веома захвални за Божје дуго стрпљење? Псалм 86:12-15.

„Господ је вољан да нам помогне, да нас ојача и благослови; али кроз процес кушања и проверавања морамо пролазити све док не изгори сва нечистота нашег карактера. Сваки члан Заједнице мора проћи кроз пећ за претапање, али не да изгори, него да се очисти.“
– 5. Сведочанство, 459.

„Не ослањајте се на људе нити полажите своје надање на њих, сматрајући их као да су непогрешиви, него стално гледајте на Исуса. Не говорите ништа што би бацило сенку срамоте на нашу веру. Своје тајне грехе исповедите само пред Богом. Заблуде и застрањивања свога срца признајте Ономе који савршено зна како треба да третира ваш случај. Ако сте учинили нешто нажао свом суседу, признајте му свој грех и надокнадите му причињену штету. Тада затражите од Бога благослов. Приђите Му управо такви какви сте и дозволите Му да вас излечи од ваших слабости. Изнесите свој случај пред престо милости и у томе будите истрајни. Будите искрени према Богу и према својој души. Ако Му приђете скрушена срца, Он ће вам подарити победу. Тада ћете моћи да изнесете слатко сведочанство слободе, одајући захвалност Ономе који вас је извео из таме и довео у своју чудесну светлост. Он вас никада неће погрешно схватити нити ће вас осудити. Нико од људи не може вас разрешити кривице греха нити очистити од безакоња. Исус је једини који вам може дати мир. У својој бескрајној љубави Он је и самог себе предао за вас. Његово срце велике љубави 'саосећа с нашим слабостима.' Има ли греха који су толико велики да их Он не би могао опростити? Има ли душа до те мере помрачених и савладаних грехом да их Он не може спасти? Он је милостив и не гледа на наше заслуге, него нас због своје бескрајне добротe исцељује од свих наших застрањивања, јер нас је љубио док још грешници бијасмо. Он је 'спор на гњев и обилан милосрђем', и 'дуго нас трпи, јер неће да ко погине, него сви да дођу у покајање.'“ – *Ibid.*, 610, 611.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Које световне ствари ме можда одвлаче од Бога?
2. Како могу бити крив за духовно „ударање мојих другова“?
3. Зашто треба да развијем изоштрену свест о долазећем суду ватром?
4. Објасни наслеђе Аврама и његове деце (Галатима 3:29).
5. Зашто треба да будем захвалан за ово кратко додатно време и како треба да га искористим?

Какав народ?

„Кад ће се дакле ово све раскопати, каквим треба вама бити у светом живљењу и побожности?“ – 2. Петрова 3:11.

„Одбацујући себичне жеље и склоности, ми замењујемо оно што је безвредно и пролазно за оно што је драгоцено и трајно. То није жртва, већ непроцењиви добитак... Уместо свега што тражи да одбацимо, Христос нуди оно што је боље.“ – *Васпитање*, 264.

Предлажемо да прочитате: *Рани списи*, 55-57;
Велика борба, 584-593.

Недеља

15. септембар

1. НЕИЗБЕЖНО, НЕУГАСИВО

а. Како је описан коначни извршни суд? 2. Петрова 3:10.

„Ново небо и нова земља (Откривење 21:1; Исаија 65:17; 2. Петрова 3:13) неће се јавити док непокајани мртви не буду васкрснути и уништени, на крају хиљаду година. Видела сам да је сотона ’пуштен из тамнице своје’ на крају хиљаду година, управо тада када васкрсавају непокајани умрли; затим их сотона обмањује наводећи их да верују да могу праведнима да отму свети град. Безбожници са сотоном на челу опкољавају ’око светих’; и када буду спремни да заузму град, Свемогући са свог престола на град шаље дах огња који прожидре, који силази на њих и спаљује их, ’корен и гране.’

„Видела сам да, као што је Христос Чокот, а Његова деца гране, тако је и сотона ’корен’, а његова деца су ’гране’; и у коначном уништењу Гога и Магога, цела чета злих биће спаљена, ’корен и гране’ престаће да постоје.“ – *A Word to the Little Flock*, 11, 12.

2. ЗЕМЉА ОЧИШЋЕНА

а. Како су старозаветни пророци описали коначно уништење зла и чишћење земље? Исаија 34:8-10; Језекиљ 28:16-19.

„Огањ од Бога почиње да силази с неба. Земља се просто распада. Оружје скривено у њеним дубинама избацује се на површину. Из насталих провалија које зјапе на све стране избија пламен који све прождире. И саме стене почињу да горе. Дошао је дан 'који гори као пећ' (Малахија 4:1). Елементи се распадају од страшне усијаности, а земљу и све што је на њој прождире пламен. (2. Петрова 3:10). Површина земље као да се претвара у растопљену масу – бескрајно, узаврело огњено море. Време је суда и пропасти безбожних људи – 'дан освете Господње'...

„Непокајани коначно примају своју плату на земљи. (Приче 11:31). Они ће бити као 'стрњика и упалиће их дан који иде, вели Господ над војскама' (Малахија 4:1). Неки ће бити уништени у тренутку, док ће се неки данима мучити. Сви ће бити кажњени 'по делима својим'. Пошто су греси праведника пренесени на сотону, он мора да испашта не само за своје грехе, него и за све оне грехе на које је навео Божји народ. Његова казна ће бити неупоредиво већа од казне оних које је он обмануо. И када буду уништени сви они који су подлегли његовим обманама, он ће још увек морати да живи и да се мучи. Ватром која треба да очисти земљу коначно ће бити уништени и истребљени сви непокајани, и корен и гране – сотона као корен греха, а његови следбеници као гране. Пуна казна за кршење Божјег закона биће примењена и правда задовољена, а небо и земља посматрајући све то признаће и потврдити Божју праведност.“ – *Велика борба*, 593.

б. Опиши лепоту следећег Божјег корака. Откривење 20:7-10,15; 21:1,2.

„Кад Бог на крају буде чистио земљу ватром, она ће изгледати као бескрајно огњено море. Као што је Бог усред узбурканих таласа потопа сачувао ковчег, зато што је у њему било осам верних душа, тако ће Он сачувати и Нови Јерусалим, јер ће у њему бити верници свих времена, од праведног Авеља до последњег верника који ће живети на земљи. Мада ће цела земљина кугла изузев предела на којем ће се налазити свети град бити преплављена бескрајним морем ватрене стихије и растопљене лаве, ипак ће свети град бити заштићен чудесном силом Божјом као што је ковчег био сачуван у време потопа. Он ће, усред прождирућих елемената ватрене стихије, остати нетакнут.“ – *Spiritual Gifts*, 3, 87, 88.

3. ОТРЕЖЊУЈУЋА СТВАРНОСТ

а. На какво размишљање последња, коначна стварност која ће снаћи становнике ове земље, треба да нас подстакне? Псалм 139:23,24; 2. Петрова 3:11.

„Ако истина буде имала посвећујуће дејство на наше срце и наш живот, наша служба Богу биће прихватљива, прославићемо Га на земљи, суделовати у божанској природи и спасти се покварености која је кроз похлепу дошла у овај свет.

„О, како ће многи бити неспремни када Господар буде дошао да се обрачуна са својим слугама! Многи немају јасну представу о томе шта нас све чини хришћанима. Тада нам самоправедност неће бити ни од какве помоћи. Само ће они издржати пробу који буду имали правду Христову, који су задојени Његовим духом и ходе онако како је Он ходио, чисти у животу и срцу. Наш разговор треба да буде свет и онда ће наше речи бити прожете милошћу.“ – 2. Сведочанство, 351.

б. Опиши дубље посвећење које нам је хитно потребно. 1. Јованова 2:6.

„Свака душа која заиста верује у истину показује то и одговарајућим делима. Сви треба да буду што усрднији и непоколебљивији у својим напорима да придобијају душе за Христа. Када се истина дубоко укорени у њиховој души, они ће природно тежити да је усаде и у срца других. Истина се предуго држи у спољном предворју. Унесите је у унутрашњост храма своје душе, поставите је на престо свог срца и допустите јој да у потпуности контролише ваш живот. Реч Божју треба стално проучавати и слушати, онда ће срце наћи спокојство, мир и праву радост, а све наше тежње биће усмерене према небу; али ако се истина држи одвојено од живота, у спољном предворју, срце не може да буде загрејано живим жаром Божје љубави и доброте.

„Многи Христову религију чувају у резерви за извесне дане и неке посебне прилике, док је у остало време одлажу у страну и потпуно занемарују. Постојано начело истине није предвиђено за неколико часова суботног дана и за неколико дела милосрђа, него треба да се унесе у срце и да оплемени и посвети карактер. Када би човек ма и за тренутак могао да буде сигуран без нарочите светлости и снаге коју само небо може дати, онда би могао и без истине садржане у Речи Божјој. Библија, чиста и света Божја Реч мора да буде његов саветник и водич, владајућа сила у његовом животу. Она нам стално предочава своје поуке уколико смо спремни да је примимо у своје срце.“ – 5. Сведочанство, 517.

4. НЕ ДАЈМО СЕ ОДВРАТИТИ

а. Опиши Божји план за Његов народ и како они који су половични и чија је пажња усмерена на овај свет реагују на тај план и на оне који теже да живе по њему. Титу 2:11-14; 5. Мојсијева 26:18.

„Дошло је време када се велики део оних што су се некада радовали и клицали скором Христовом доласку изједначује са палим црквама и светом који им се раније подсмевао зато што верују да ће Исус доћи и износио свакојакe лажи против њих да би, створивши против њих предрасуде, уништио њихов утицај. Сада, уколико би неко чезнуо за живим Богом, гладовао и жеднео за правдом и Бог му дао да осети Његову силу и задовољи чежњу његове душе изливањем своје љубави у његово срце, и када он због тога хвали и слави Господа, ти који тврде да верују у скори Христов долазак сматрају га заведеним, на неки начин хипнотисаним и запоседнутим од злог духа.

„У одевању, разговору и поступцима ти такозвани хришћани су једнаки са светом, и препознати их можете само по имену. Иако тврде да очекују Христа, они у својим свакодневним разговорима не говоре о небу него о овоземаљским стварима. 'Каквим треба бити у светом живљењу и побожности' онима који тврде да чекају и желе 'да буде скорије долазак Божијег дана'? (2. Петрова 3:11,12). 'И сваки који овај над има на Њега, чисти се, као и Он што је чист' (1. Јованова 3:3). Међутим, очевидно је да многи који носе име Адвентисти више настоје да украсе своје тело и да у очима света изгледају лепо него да се из Божје Речи поуче како могу заслужити Његово одобравање.“ – *Рани списи, 117, 118.*

**б. Насупрот томе, на шта ми треба да усмеримо своју пажњу?
2. Коринћанима 4:18.**

„Престани заувек да се жалиш на овај пролазни живот, и нека ти претежније од свега другог буде залагање за вечни живот, за право на дворове које Христос припрема за оне који Му остану верни и одани до краја. Ако у томе погрешаш, изгубио си све. Ако свој животни век посветиш само стицању овоземаљског блага а изгубиш небеско, увидећеш на крају да си се страшно преварио. Имати све и на овом свету и наследити вечни живот није могуће.“ – *1. Сведочанство, 632.*

5. УПРАВИМО ПОГЛЕД ГОРЕ

а. На који начин смо упозорени против слепог поверења у људску слабост вођа и других блиских сарадника који могу упасти у заблуде? Исaiја 3:11,12; Амос 2:4; 4:12.

„Постоје неки који мисле да служе Богу али се брзо опасују неверством. Њима се крива стаза чини правом; стално преступају закон Божји; живот им је проткан изопаченим начелима и где год крену свугде сеју семе зла. Уместо да друге воде Христу, својим рђавим утицајем изазивају сумњу и неверство.“ – *Сведочанства за проповеднике, 251.*

„Чувајте се од оних који Реч живота проповедају другима, а сами не испољавају дух понизности и самоодрицања који она препоручује. На такве се не можемо ослонити кад наиђе нека криза. Они не слушају глас Божји, и као некада Саул, спремни су да оправдају такве своје поступке као што је и он чинио. Када га је Господ укорио преко свог пророка, Саул је одважно тврдио да је послушао глас Господњи; али блејање оваца и рика поштеђених волова показаше да ипак није послушао. На сличан начин и данас многи истичу своју оданост Богу, али њихови концерти и други скупови у циљу забава, њихово дружење са онима који љубе свет, њихово истицање сопственог 'ја' и тежња за популарношћу, све то показује да они не слушају Његов глас. 'Народу мом чине силу деца, и жене су им господари.'

„Веома је висок критеријум који јеванђеље поставља пред нас. Доследан хришћанин је не само ново, него и оплемењено биће у Христу Исусу. Попут беспрекорне буктиње светлости, он и другима показује пут ка Богу и спасењу. Онај који се у свом животу у свему угледа на Христа, нема никакве жеље за ништавним и незаситим задовољствима овог света.“ – 5. *Сведочанство, 83, 84.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Објасни библијску истину о ономе што се често назива ватром пакла.
2. Које чудо Бог чини усред тог неугасивог пламена?
3. Како могу продубити своје хришћанско искуство и зашто је то неопходно?
4. Објасни опасност поуздања у људско вођство по питању спасења.
5. Које кораке треба да предузнем како би се што пажљивије фокусирао на вечност?

Истрајати до краја

„А ви, дакле, љубазни, знајући напред, чувајте се да преваром безаконика не будете одведени с њима, и не отпаднете од своје тврђе; него напредујте у благодати и у познању Господа нашег и Спаса Исуса Христа. Њему слава и сад и у вечна времена. Амин.“ – 2. Петрова 3:17,18.

„Библијско посвећење не могу постићи они који одбацују иједан део истине.“ – *Коментари библијских текстова, 848.*

Предлажемо да прочитате: *Дела апостола, 420-427.*

Недеља

22. септембар

1. ПРОАКТИВНО УБРЗАВАТИ ТЕМПО

**а. Имајући у виду коначни огањ, шта смо позвани да чинимо?
2. Петрова 3:12.**

„И данас, пре доласка Сина човечијега, вечно јеванђеље мора се проповедати 'сваком племену и језику и колону и народу' (Откривење 14:6). Бог је 'поставио дан у који ће судити васионом свету' (Дела 17:31). Христос нам каже да је тај дан пред вратима. Он није рекао да ће се сав свет обратити, него да ће се 'проповедити ово јеванђеље о царству по свему свету за сведочанство свим народима. И тада ће доћи последак.' Проповедајући јеванђеље свету, ми смо у могућности да долазак Господњи убрзамо. Наша је дужност не само да чекамо, него и да убрзамо дан Божји (2. Петрова 3:12). Да је Христова црква извршила дело које јој је Господ наменио, сав свет би досад био опоменут, а Господ Исус би већ дошао на нашу земљу са силом и славом великом...

„Они који чекају Господа чисте своју душу покоравалујући се истини. Стражећи будно они истовремено вредно раде. Пошто знају да је Господ на вратима, они усрдно сарађују са божанским представницима залажући се за спасење душа.“ – *Жеља векова, 611, 612.*

2. КАКВО ПРЕИМУЋСТВО!

а. Како свако од нас треба да убрза Христов долазак? Проповедник 11:1,2,6.

„Христос је својој Заједници поверио један свети задатак. Сваки члан треба да представља један канал којим Бог свето благо своје милости, неисцрпно богатство Христово, може да доставља овом свету. Више од било чега, Спаситељ жели да у људском оруђу има представнике који ће пред овим светом откривати Његов карактер и Његов Дух. Свету ништа није потребније од објављивања Спаситељеве љубави посредством људских оруђа. Цело небо с чежњом чека на људе и жене преко којих ће Бог моћи да открије силу хришћанства.

„Заједница је Божје заступништво за проповедање истине; она је од самог Њега опуномоћена да изврши нарочити задатак; и ако остане одана и верна само Њему, покоравачујући се свим Његовим заповестима, у њој ће се налазити све обиље и преузвишеност божанске милости. Ако остане верна у својој поданичкој послушности и оданости, поштујући Господа Бога Израилјевог, неће бити силе која би јој се могла супротставити.

„Ревност за Бога и Његово дело покретала је ученике да с великом силом сведоче о јеванђељу. Не треба ли иста таква ревност да и наше срце прожима одлучношћу да говоримо о историји те љубави која спасава, о Христу и то распетом? Привилегија је свакога хришћанина не само да очекује, већ и да убрза долазак Спаситељев.“ – *Дела апостола, 454.*

б. Како Бог описује свој циљ за нас? Песма над песмама 6:9; Псалом 60:4.

„Истина и заблуда приближавају се свом коначном обрачуњу. Сврстајмо се под крвљу попрскану заставу Кнеза Емануила... јер ће истина тријумфовати.“ – *Christian Service, 77.*

„Ако се Заједница обуче у хаљине правде Христове и ослободи сваке привржености овом свету, пред њом ће се указати зора светлог и величанственог дана. Божје обећање које јој је дано остаће сигурно заувек. Он ће је учинити вечно узвишеном, радошћу многих поколења. Истина ће у тријумфу проћи поред оних који су је презрели и одбацили. Мада покаткад изгледа успорено, њено напредовање неће никада бити заустављено. Кад порука Божја наиђе на противљење, Он јој додаје нову снагу да би ојачао њен утицај. Обдарена божанском силом, она ће пробити себи пут кроз најјаче баријере и тријумфално савладати сваку препреку.“ – *Дела апостола, 454, 455.*

3. СНАГА И НАДА

а. Шта даје снагу сваком вернику који тежи да учествује у делу спасавања душа? **Исаија 53:11; 2. Коринћанима 5:14,15; 12:9.**

„Сви ћемо морати да се суочавамо са невољама, сукобима, самоодрицањем и скривеним искушењима срца. Туговаћемо и плакати због својих греха; имаћемо непрекидну борбу и неспавање праћено грижом савести, стидећи се због својих пропуста и недостатака...

„Дозволимо Христовој љубави да нас учини тако саосећајнима и пуним самилости да се над заблуделима и онима који застрањују од Бога можемо искрено заплакати. Вредност душе је немерљива. Њена вредност може се мерити само ценом која је плаћена за њено искупљење. Праву вредност душе објашњава само Голгота, Голгота, Голгота!...

„Ако сила Божје милости у нашем срцу не потпомаже и не посвети наше напоре у циљу спасавања и своје душе и душа других, ми сами у томе не можемо успети. Систем и поредак су веома битни, али је погрешно мислити да се овај задатак може остварити без деловања божанске силе и милости на ум и срце. Без силе Божје која може да нас надахне храброшћу у остваривању наших намера, срце и тело би у понављању уобичајених церемонија остали потпуно безуспешни.“ – 3. Сведочанство, 174, 175.

б. Зашто је надање у вечност толико надахњујуће? **2. Петрова 3:13; Псалам 149:4.**

„Кротки ’ће наследити земљу.’ Жеља за узвисивањем унела је грех у свет и зато су наши прародитељи изгубили власт над овом лепом земљом, својим царством. Христос је самоодрицањем искупио оно што је било изгубљено. Он каже да и ми треба да победимо као што је Он победио (Откривење 3:21). Негујући понизност и самоодрицање, ми можемо постати Његови сунаследници када кротки ’буду наследили земљу’ (Псалам 37:11).

„Земља, обећана кроткима, неће бити слична овој, замраченој сенком смрти и проклетства. ’Али чекамо по обећању Његову ново небо и нову земљу, где правда живи.’...

„Тамо нема разочарања, нема бола, нема греха, нема никога ко ће рећи: болестан сам; тамо нема погребних поворки, нема плача, нема смрти, нема растанака, нема сломљених срца; али тамо је Исус, тамо је мир.“ – Мисли с Горе благослова, 33.

4. ОЗБИЉАН ПОЗИВ

а. Шта Петар наглашава у својој посланици и зашто? 2. Петрова 3:14.

„Ми никада не знамо како ће тешка бити наша сутрашња борба. Сотона живи и веома је активан; и зато сваког дана треба најусрдније да се за снагу и помоћ обраћамо Богу, како бисмо били у стању да се одупремо сваком искушењу. Докле год постоји владавина сотоне мораћемо да се боримо против сопственог 'ја' и свих могућих искушења, јер нема места где бисмо могли да станемо и кажемо: Све смо постигли.

„Не као да већ достигао или се већ саврших, него терам не бих ли достигао као што ме достиже Христос Исус' (Фил. 3:12).

„Живот хришћанина представља непрекидно напредовање. Христос седи као Онај који оплемењује и пречишћава припаднике свог народа, и тек када се Његов лик буде савршено огледао у њима, они ће бити савршени и свети, спремни за вазнесење. Пред хришћанином је велики задатак. Апостол нас опомиње и бодри да се очистимо од сваке прљавштине тела и духа, усавршавајући своју посвећеност у страху Божјему.“ – 1. Сведочанство, 309.

б. Зашто је трпљење суштински значајно за наше посвећење? 2. Петрова 3:15,16; Лука 21:19.

„У Светом писму има таквих стихова које је врло тешко разумети и које, према Петровим речима, неуки и колебљиви изврћу на своју погибао. Можда у овом животу нећемо бити у стању да пронађемо значење сваког места у Светом писму, али нема ниједне значајне тачке практичне истине која ће остати неразјашњена. Кад по Божјем провиђењу буде настало време да се свет прокуша истином за ово време, Његов Дух ће подстаћи умове да у посту и молитви истражују Свето писмо, све док не буду пронађене све карике и не споје се у савршени ланац. Свака чињеница која је у вези са спасењем душа постаће тако јасна да нико неће морати да лута у тами и да греши.

„Следећи ланац пророчанства, јасно смо сагледали и изнели истину откривену за наше време. Ми смо одговорни за благодати које уживамо и за светлост која обасјава наш пут.“ – 2. Свед., 779, 780.

„Јер је ово воља Божија, светост ваша' (1. Солуњанима 4:3). А да ли је то и ваша воља?“ – Дела апостола, 427.

5. ПОСТОЈАНИ У НАДИ

а. Како нас Петар подстиче на будну истрајност? 2. Петр. 3:17.

„Упутства изложена у Речи Божјој не остављају места за компромис са злом. Син Божји се објавио да би могао привући све људе себи. Он није дошао да свет уљуља у сан, него да укаже на уску стазу којом морају ићи сви они који желе да коначно уђу на врата Божјег града. Његова деца морају ићи оним путем којим их Он води. Ма колико ту требало жртвовати удобност и себичност, ма колико их то коштало напора и жртава – они морају непрекидно водити борбу сами са собом.“ – *Дела апостола, 426.*

б. У завршним речима своје посланице, који је апостолов последњи позив? 2. Петрова 3:18.

„Ваши греси могу се пред вама уздизати као планине; али ако се понизите у срцу и признате своје грехе, поуздавајући се у заслуге распетог и васкрслог Спаситеља, Он ће вам опростити и очистити вас од сваке неправде. Бог тражи од вас да се потпуно покорите Његовом закону. Тај закон је одјек Његовог гласа који вам говори: 'Морате постати светији и стално се све више и више усавршавати у светости.' Морате чезнути за пунином милости Христове. Нека вам срце буде испуњено дубоком чежњом за Његовом правдом, чије је дело, према Речи Божјој, мир, а резултат вечно спокојство и сигурност.

„Ако вам душа чезне за Богом, све више ћете откривати неисцрпно богатство Његове милости. Ако размишљате о том богатству Његове милости, оно постаје ваша својина и открива вам заслуге Спаситељеве жртве, заштиту Његове праведности, савршенство Његове мудрости и Његову моћ да вас избеде пред Оца 'чисте и праве у миру.'“ – *Дела апостола, 427.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Шта представља доказ да је наша ревност заиста оживљена?
2. Које практичне кораке могу да предузнем како бих убрзао Господњи поновни долазак?
3. Упркос свом малтретирању и застрашивању, ко ће наследити ову планету?
4. Зашто треба да будем веома озбиљан по питању процеса посвећења?
5. Када сагледам сву дубину своје грешности, шта треба да урадим?

БОГОСЛУЖЕЊЕ У ПОРОДИЦИ

Јул – 2024.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
------	-----	-----------------	-----------------	---------------------------------

1.	Понедељак	<i>II Днев. 19,9-11.</i>	<i>Вел. борба, 553.</i>	<i>Јер. 16,14-17.</i>
2.	Уторак	<i>II Днев. 20,1-5.</i>	<i>Вел. борба, 554.</i>	<i>Јер. 16,19-21.</i>
3.	Среда	<i>II Днев. 20,6-9.</i>	<i>Вел. борба, 555.</i>	<i>Јер. 17,1-5.</i>
4.	Четвртак	<i>II Днев. 20,10-15.</i>	<i>Вел. борба, 556.</i>	<i>Јер. 17,7-9.</i>
5.	Петак	<i>II Днев. 20,16-20.</i>	<i>Сунце залази у 20 26</i>	
6.	Субота	<i>Пс. 119,126-135.</i>	<i>Сунце залази у 20 26</i>	
7.	Недеља	<i>II Днев. 20,25-30.</i>	<i>Вел. борба, 557.</i>	<i>Јер. 17,10.11.</i>
8.	Понедељак	<i>II Днев. 20,31-37.</i>	<i>Вел. борба, 558.</i>	<i>Јер. 18,7-10.</i>
9.	Уторак	<i>II Цар. 1,9-12.</i>	<i>Вел. борба, 559.</i>	<i>Јер. 18,11-13.</i>
10.	Среда	<i>II Цар. 1,13-17.</i>	<i>Вел. борба, 560.</i>	<i>Јер. 18,18-20.</i>
11.	Четвртак	<i>II Цар. 2,1-6.</i>	<i>Вел. борба, 561.</i>	<i>Јер. 19,3-5.</i>
12.	Петак	<i>II Цар. 2,7-13.</i>	<i>Сунце залази у 20 23</i>	
13.	Субота	<i>Пс. 119,142-149.</i>	<i>Сунце залази у 20 22</i>	
14.	Недеља	<i>II Цар. 2,14-18.</i>	<i>Вел. борба, 562.</i>	<i>Јер. 20,7-11.</i>
15.	Понедељак	<i>II Цар. 3,1-3.</i>	<i>Вел. борба, 563.</i>	<i>Јер. 21,7-9.</i>
16.	Уторак	<i>II Цар. 3,9-14.</i>	<i>Вел. борба, 564.</i>	<i>Јер. 22,13-16.</i>
17.	Среда	<i>II Цар. 3,15-20.</i>	<i>Вел. борба, 565.</i>	<i>Јер. 23,1-4.</i>
18.	Четвртак	<i>II Цар. 5,1-7.</i>	<i>Вел. борба, 566.</i>	<i>Јер. 23,5.6.</i>
19.	Петак	<i>II Цар. 5,8-12.</i>	<i>Сунце залази у 20 18</i>	
20.	Субота	<i>Пс. 119,105-116.</i>	<i>Сунце залази у 20 17</i>	
21.	Недеља	<i>II Цар. 5,13-17.</i>	<i>Вел. борба, 567.</i>	<i>Јер. 23,11-14.</i>
22.	Понедељак	<i>Лука 4,25-30.</i>	<i>Вел. борба, 568.</i>	<i>Јер. 23,18-22.</i>
23.	Уторак	<i>II Цар. 5,21-27.</i>	<i>Вел. борба, 569.</i>	<i>Јер. 23,25-29.</i>
24.	Среда	<i>II Цар. 6,8-13.</i>	<i>Вел. борба, 570.</i>	<i>Језек. 7,1-4.</i>
25.	Четвртак	<i>II Цар. 6,14-20.</i>	<i>Вел. борба, 571.</i>	<i>Јер. 25,29-32.</i>
26.	Петак	<i>II Цар. 6,25-30.</i>	<i>Сунце залази у 20 11</i>	
27.	Субота	<i>Пс. 119,91-104.</i>	<i>Сунце залази у 20 10</i>	
28.	Недеља	<i>II Цар. 7,1-7.</i>	<i>Вел. борба, 572.</i>	<i>Језек. 7,5-9.</i>
29.	Понедељак	<i>II Цар. 7,8-12.</i>	<i>Вел. борба, 573.</i>	<i>Језек. 7,10-12.</i>
30.	Уторак	<i>Мат. 15,29-31.</i>	<i>Вел. борба, 574.</i>	<i>Јер. 16,10-12.</i>
31.	Среда	<i>Мат. 10,5-8.</i>	<i>Вел. борба, 576.</i>	<i>Јер. 19,27-30.</i>

Август – 2024.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
------	-----	-----------------	-----------------	---------------------------------

1.	Четвртак	<i>II Цар. 9,30-37.</i>	<i>Вел. борба, 577.</i>	<i>Јер. 30,10.11.</i>
2.	Петак	<i>II Цар. 10,25-28.</i>	<i>Сунце залази у 20 03</i>	
3.	Субота	<i>Пс. 119,54-64.</i>	<i>Сунце залази у 20 01</i>	
4.	Недеља	<i>II Днев. 23,16-18.</i>	<i>Вел. борба, 578.</i>	<i>Јер. 30,21-24.</i>
5.	Понедељак	<i>II Цар. 13,14-19.</i>	<i>Вел. борба, 579.</i>	<i>Јер. 31,1-4.</i>
6.	Уторак	<i>II Цар. 13,20-23.</i>	<i>Вел. борба, 580.</i>	<i>Јер. 31,8-10.</i>
7.	Среда	<i>Осија 1,10.11.</i>	<i>Вел. борба, 581.</i>	<i>Јер. 31,15-17.</i>
8.	Четвртак	<i>Осија 4,1-3.</i>	<i>Вел. борба, 582.</i>	<i>Јер. 31,23-25.</i>
9.	Петак	<i>Осија 4,6-9.</i>	<i>Сунце залази у 19 53</i>	
10.	Субота	<i>Пс. 119,1-11.</i>	<i>Сунце залази у 19 51</i>	
11.	Недеља	<i>II Днев. 24,18-22.</i>	<i>Вел. борба, 584.</i>	<i>Јер. 31,29-33.</i>
12.	Понедељак	<i>Мат. 23,34-38.</i>	<i>Вел. борба, 585.</i>	<i>Јер. 31,34-37.</i>
13.	Уторак	<i>Осија 6,1-7.</i>	<i>Вел. борба, 586.</i>	<i>Јер. 32,17-19.</i>
14.	Среда	<i>Осија 10,1-3.</i>	<i>Вел. борба, 587.</i>	<i>Јер. 32,26.27.</i>
15.	Четвртак	<i>Осија 10,12.13.</i>	<i>Вел. борба, 588.</i>	<i>Јер. 32,37-40.</i>
16.	Петак	<i>Осија 14,1-9.</i>	<i>Сунце залази у 19 42</i>	
17.	Субота	<i>Пс. 118,19-29.</i>	<i>Сунце залази у 19 41</i>	
18.	Недеља	<i>II Днев. 28,22.23.</i>	<i>Вел. борба, 589.</i>	<i>Јер. 33,1-3.</i>
19.	Понедељак	<i>II Днев. 29,1-8.</i>	<i>Вел. борба, 590.</i>	<i>Јер. 33,6-9.</i>
20.	Уторак	<i>II Днев. 29,9-11.</i>	<i>Вел. борба, 591.</i>	<i>Јер. 33,14-18.</i>
21.	Среда	<i>II Днев. 29,20-25.</i>	<i>Вел. борба, 592.</i>	<i>Јер. 33,19-22.</i>
22.	Четвртак	<i>II Днев. 29,27-31.</i>	<i>Вел. борба, 593.</i>	<i>Јер. 35,1-6.</i>
23.	Петак	<i>II Днев. 30,5-8.</i>	<i>Сунце залази у 19 30</i>	
24.	Субота	<i>Пс. 116,7-19.</i>	<i>Сунце залази у 19 29</i>	
25.	Недеља	<i>II Днев. 30,11-15.</i>	<i>Вел. борба, 594.</i>	<i>Јер. 35,7-10.</i>
26.	Понедељак	<i>II Днев. 30,16-18.</i>	<i>Вел. борба, 595.</i>	<i>Јер. 32,13-16.</i>
27.	Уторак	<i>II Днев. 31,4-6,</i>	<i>Вел. борба, 596.</i>	<i>Јер. 35,17-19.</i>
28.	Среда	<i>Мал. 3,8-12.</i>	<i>Вел. борба, 597.</i>	<i>Јер. 36,1-7.</i>
29.	Четвртак	<i>II Днев. 31,20.21.</i>	<i>Жеља век.7.</i>	<i>Јер. 36,8-10.</i>
30.	Петак	<i>Јевр. 12,1-6.</i>	<i>Сунце залази у 19 18</i>	
31.	Субота	<i>Пс. 7,9-17.</i>	<i>Сунце залази у 19 16</i>	

Сейтембар – 2024.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
1.	Недеља	<i>Амос 3,6-8.</i>	<i>Жеља век. 8.</i>	<i>Јер. 36,14-19.</i>
2.	Понедељак	<i>Амос 5,12-15.</i>	<i>Жеља век. 9.</i>	<i>Јер. 36,20-26.</i>
3.	Уторак	<i>II Днев. 32,7.8.</i>	<i>Жеља век. 10.</i>	<i>Јер. 36,27-32.</i>
4.	Среда	<i>II Днев. 32,19-21.</i>	<i>Жеља век. 11.</i>	<i>Јер. 37,6-10.</i>
5.	Четвртак	<i>II Днев. 33,1-5.</i>	<i>Жеља век. 12.</i>	<i>Јер. 37,11-15.</i>
6.	Петак	<i>II Днев. 33,6-9.</i>	<i>Сунце залази у 19 05</i>	
7.	Субота	<i>Пс. 113,1-8.</i>	<i>Сунце залази у 19 04</i>	
8.	Недеља	<i>II Днев. 33,10-13.</i>	<i>Жеља век. 13.</i>	<i>Јер.37,17-21.</i>
9.	Понедељак	<i>II Днев. 33,15-19.</i>	<i>Жеља век. 14.</i>	<i>Јер. 38,2-5.</i>
10.	Уторак	<i>II Днев. 34,1-5.</i>	<i>Жеља век. 15.</i>	<i>Јер. 38,7-10.</i>
11.	Среда	<i>II Днев. 34,15-19.</i>	<i>Жеља век. 16.</i>	<i>Јер. 38,11-13.</i>
12.	Четвртак	<i>II Днев. 34,20-24.</i>	<i>Жеља век. 17.</i>	<i>Јер. 38,14-16.</i>
13.	Петак	<i>II Днев. 34,25-28.</i>	<i>Сунце залази у 18 52</i>	
14.	Субота	<i>Пс. 112,1-7.</i>	<i>Сунце залази у 18 50</i>	
15.	Недеља	<i>II Днев. 34,29-33.</i>	<i>Ж. век. 18.19.</i>	<i>Јер. 38,17-20.</i>
16.	Понедељак	<i>II Днев. 36,11-16.</i>	<i>Жеља век. 21.</i>	<i>Јер. 38,23-28.</i>
17.	Уторак	<i>II Днев. 36,17-21.</i>	<i>Жеља век. 22.</i>	<i>Јер. 39,4-7.</i>
18.	Среда	<i>Јер. 25,1-7.</i>	<i>Жеља век. 23.</i>	<i>Јер. 39,8-12.</i>
19.	Четвртак	<i>Јер. 25,8-11.</i>	<i>Жеља век. 24.</i>	<i>Јер. 39,13.14.</i>
20.	Петак	<i>Јер. 25,12-14.</i>	<i>Сунце залази у 18 39</i>	
21.	Субота	<i>Пс. 111.</i>	<i>Сунце залази у 18 37</i>	
22.	Недеља	<i>Јер. 26,2-6.</i>	<i>Жеља век. 25.</i>	<i>Јер. 39,15-18.</i>
23.	Понедељак	<i>Јер. 26,12-16.</i>	<i>Жеља век. 26.</i>	<i>Јер. 40,2-5.</i>
24.	Уторак	<i>Јер. 26,17-19.</i>	<i>Жеља век. 27.</i>	<i>Јер. 40,9-12.</i>
25.	Среда	<i>Јер. 27,5-10.</i>	<i>Жеља век. 28.</i>	<i>Јер. 42,1-6.</i>
26.	Четвртак	<i>Јер. 27,14-17.</i>	<i>Жеља век. 30.</i>	<i>Јер. 42,7-12.</i>
27.	Петак	<i>Јер. 28,1-4.</i>	<i>Сунце залази у 18 26</i>	
28.	Субота	<i>Пс. 109,21-27.</i>	<i>Сунце залази у 18 24</i>	
29.	Недеља	<i>V Мојс. 13,1-5.</i>	<i>Жеља век. 31.</i>	<i>Јевр. 10,22-27.</i>
30.	Понедељак	<i>V Мојс. 12,29-32.</i>	<i>Жеља век. 32.</i>	<i>Јевр. 8,10-13.</i>

Дарови прве суботе

6. јул

Дар прве суботе
за цркву, школу и
службене просторије
у Либерiji (страна 4)

3. август

Дар прве суботе за
Васпитни одсек ГК
(страна 25)

7. септембар

Дар прве суботе
за Централну анголску
Унију (страна 51)